

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

ΤΟΜΟΣ
Ε'

ΑΡΙΘΜ
110

Ὁ Ἱερατ. Προϊστάμενος καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Χορωδία τῆς Κοινότητος «Ἅγιος Νικόλαος», Pittsburgh, Pa.

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ

Α

Ω

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Published semi-monthly by the Greek Archdiocese
Publications Association
Publication Office:
240 West 23rd Street, New York, N. Y.
Editorial and Advertising Offices:
Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.
Tel. Astoria 8-1653

Yearly Subscriptions:
United States and Canada \$2.00—Foreign \$2.50
Ten Cents a Copy
Vol. V. No. 110 — August 1, 1939.
Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post
office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Ἑγκεκριμένα Σχολικὰ Βιβλία διὰ τὰ Ἑλληνόπαιδα τῆς Ἀμερικῆς

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Τεύχος Α'.—Ἐκδοσις Δευτέρα, ἐπιτηρημένη με 24 νέας σελίδας διδακτικῆς ὕλης, καὶ 20 νέας πολυχρόμους εἰκόνας καὶ βελτιωμένη κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν χρησιμοποιούντων τοῦτο Διδασκάλων τῆς Ἀμερικῆς. Με γράμματα ἐκτάκτως μεγάλα εἰς τὰς 18 πρώτας σελίδας τοῦ βιβλίου. Εἶνε τὸ νεώτερον, τελειότερον, μεθοδικώτερον καὶ πλουσιώτερον Ἑλληνικὸν Ἀλφαβητάριον, ἐκπονηθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων παιδαγωγικῶν πορισμάτων, ἐπιτηδὲς χάριν τῶν Ἑλληνοπαίδων τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ πρώτη ἔκδοσις, πρὸ τριετίας σχεδὸν γενομένη, εἰσῆχθη ἤδη εἰς τὰ πλείστα Ἑλληνικὰ Σχολεῖα τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ δευτέρα ἔκδοσις, κατὰ πολὺ ἐπιτηρημένη καὶ βελτιωμένη, ἀποτελεῖται ἀπὸ 72 τὸ ὅλον σελίδας, με 60 καλλιτεχνικὰς πολυχρόμους εἰκόνας, ἐπιτηδὲς σχεδιασθείσας διὰ τὰ μαθήματα τοῦ βιβλίου. Τιμᾶται στερεῶς πανόδετον 55 σέντς.

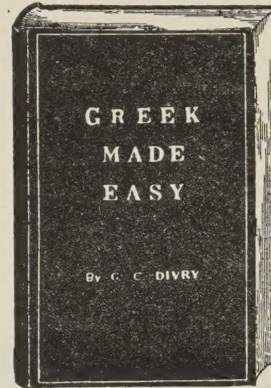
ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Μέρος Β'.—Δευτέρα ἔκδοσις 1939 Ἐπιτηρημένη καὶ βελτιωμένη. Εἶνε τὸ ἰδεώδες Ἀναγνωσματοῖριον διὰ τὰ παιδιὰ μας. Με γλῶσσαν καλῶς ὁμιλουμένην δημοτικὴν, πραγματεύεται τὴν καθημερινὴν ζωὴν δύο καλῶν Ἑλληνοπαίδων, ἀπὸ τῆς ὥρας πού ἐξυπνοῦν ἕως τὸ ἑσπέρας—στὸ σπῆτι, στὸ παιγνίδι, στὸ σχολεῖο, στὰς ἐορτάς. Τὸ βιβλίον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁ δ ἡ γ ὁ ς σ υ μ π ε ρ ι φ ο ρ ᾶ ς διὰ καθὲ παιδάκι τῆς Ἀμερικῆς. Κάθε μάθημα ἔχει καὶ ἓν βασικὸν διδάγμα. Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀπλούστατον κεῖμενον με ὥραια μεγάλα γράμματα, ὥραϊαν εἰκόνα ἐπιτηδὲς σχεδιασθείσαν, καὶ εὐκόλον ποιηματακι ἐπὶ τοῦ μαθήματος πρὸς ἀποστήθισιν. Ἡ νέα ἔκδοσις ἔχει 82 μεγάλας σελίδας καὶ 42 πολυχρόμους εἰκόνας. Τιμᾶται πλουσίως πανόδετον 60 σέντς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν). — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ, Βιβλίον Α'.—Νέα ἔκδοσις 1937. Ἡ Ἑλλ. Μυθολογία ἐγγραφὴ ὑπὸ τύπον Ἀναγνωστικὸν διὰ παιδιὰ τῆς Β'. ἢ Γ'. Τάξεως. Εἶνε συντεταγμένη εἰς γλῶσσαν καλῶς ὁμιλουμένην, οὕτε ἀρχαῖζουσιν, οὕτε ὑπερδημοτικὴν—καὶ ἔχει ἐξαιρετικῶς μεγάλα ὥραια γράμματα πρὸς εὐκόλιαν τῶν μαθητῶν πού μόλις ἤρχισαν νὰ ἀναγινώσκουν. Τὸ ἀπλοῦν, λίαν διηγηματικὸν ὅρος τοῦ, τὰ ἐλκυστικὰ θέματα τὰ ὅποια πραγματεύεται, ὁ πλοῦτος τῆς ἐκδόσεως καὶ ἡ ἀφθονία τῶν ἀπλοτεχνικῶν εἰκόνων πού περιέχει, καθιστῶσι τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξόχως ἀγαπητὸν εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν μικρῶν Τάξεων. Ἐπίσης περιέχει ἠθικὰ διδάγματα, καταλόγους ἀγνώστων λέξεων, ἔθνικὰ ποιήματα καὶ συγκεντρωμένας ἐρωτήσεις πρὸς εὐκόλιαν τοῦ διδάσκοντος. Ἐκδοσις πολυτελής, ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, με 60 ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας. Τιμᾶται μόνον 40 σέντς.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν) ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ, Βιβλίον Β'.—Νέα ἔκδοσις 1937 τῶν Καταστημάτων DIVRY. Τὸ Ἀναγνωστικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἔχει γραφῇ διὰ παιδιὰ τῆς Γ' ἢ Δ. Τάξεως. Με διηγηματικὸν ὅρος, γλῶσσαν ἀπλὴν καὶ ῥέουσιν—οὕτε ἀρχαῖζουσιν, οὕτε ὑπερδημοτικὴν—πραγματεύεται τὰ σπουδαιότερα θέματα τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, με τρόπον πού ὁ μαθητὴς νὰ μανθάνῃ με εὐχαρίστησιν καὶ νὰ ἀισθάνεται ὑπερηφάνειαν, διότι ἀνήκει εἰς τὴν ἑνδοξὸν Ἑλληνικὴν φυλὴν. Εἰς τὸ τέλος τῶν κεφαλαίων ἔχει διδάγματα, ἔθνικα ποιήματα καὶ ἐρωτήσεις συγκεντρωμένας. Πολυτελής ἔκδοσις ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, με 110 ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας καὶ χάρτας. Πανόδετος 45 σέντς.

ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ καὶ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ, Βιβλία Α' καὶ Β'.—Τὰ δύο βιβλία, «Ἑλληνικὴ Μυθολογία» καὶ «Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Ἱστορία», δεδωμένα μαζὺ εἰς ἓνα κομψότατον τόμον, 160 σελίδες με πολλὰς ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας, ποιήματα ἔθνικα, ἐρωτήσεις συγκεντρωτικάς, κλπ. Πανόδετος 75 σέντς.

*Ὅλα τὰ ἄνω βιβλία εἶνε ἐγκεκριμένα ὑπὸ τοῦ Ἀνωτ. Ἐκπ. Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Γράψατε εἰς τὰ Ἐκδοτ. Καταστήματα:

GREEK MADE EASY

A SIMPLE UP-TO-DATE
MANUAL FOR SELF-
STUDY AND SCHOOL
INSTRUCTION.

Εἶνε ἡ μόνη ἀπλὴ καὶ συγχρονισμένη μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ Ἀγγλοφώνων, συνταχθεῖσα καὶ ἐκδοθεῖσα πρὸ ὀλίγων μηνῶν χάριν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων καὶ ἄλλων Φιλελλήνων, πού ἐπιθυμοῦν νὰ μάθουν τὴν ἀθάνατον Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Εἶνε εὐκολωτάτη—ἀπλὴ, πρακτικὴ καὶ εὐμέθοδος. Προχωρεῖ ἀπὸ τὰς πλέον εὐκόλους καὶ χρησίμους λέξεις καὶ φράσεις εἰς τὰς δυσκολωτέρας καὶ ὀλιγώτερον συνήθεις. Διδάσκει τὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς γραμματικῆς δι' ἀπλῶν λέξεων καὶ φράσεων. Ἐπίσης ἔχει τὴν ἀκριβῆ προφορὰν ἐκάστης Ἑλληνικῆς λέξεως δι' Ἀγγλικῶν χαρακτήρων. Πᾶς τις δύναται νὰ μάθῃ Ἑλληνικὰ με τὴν ἀπλουστάτην αὐτὴν Μέθοδον—τὴν μοναδικὴν εἰς τὸν Κόσμον.

“GREEK MADE EASY” was written especially for the wives and children of Greek Americans wishing to learn Modern Greek, and for those who wish to teach this language. It is SIMPLE, PRACTICAL, METHODICAL—very EASY TO STUDY. Anyone can learn Greek with this unique Method. The pronunciation of Greek words is given in their English equivalents. The elements of Greek grammar are taught by simple words and phrases. The English meaning is given alongside every Greek word and sentence. The student begins from the most useful words and phrases of every day conversation and gradually advances to the harder and less useful elements of speech and grammar. Indeed, he begins to speak Greek from the very first lesson. — Price \$1.50.

Τιμᾶται \$1.50. Ζητήσατέ την ἀπὸ τὰ βιβλιοπωλεῖα με τὸ ὄνομα «GREEK MADE EASY», καὶ μὴ δέχεσθε εἰς ἀντικατάστασιν βιβλία ἀκατάλληλα. Γράψατε εἰς τοὺς ἐκδότας:

D. C. DIVRY, INC. 240 W. 23rd STREET NEW YORK

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΕΤΟΣ Ε' 'Αριθ. 110.

Διευθυντής 'Αρχιμ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ

1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1939

ΔΙΣ ΕΞΑΜΑΡΤΕΙΝ;

ΕΧΟΤΝ φθάσει μέχρις ἀπροχωρήτου πλέον ὠρισμένα Μεγάλα Κράτη τῆς γῆς μετὰ τὰς γνωστὰς κατακτητικὰς καὶ ἡγεμονιστικὰς βλέψεις των. Ζῶμεν, συνεπεία τούτου, εἰς ἀτμοσφαῖραν κεκορεσμένην ἀπὸ τοὺς ἀτμούς καὶ τὰς ἀναθυμιάσεις προσωπικῶν ἐχθροτήτων.

Ἡ ἀνθρωπίνη ἐφευρετικότης κατὰ τοὺς τελευταίους καιροὺς καταγίνεται περισσότερον νὰ τελειοποιῇ τὰ μέσα τοῦ ὀλέθρου καὶ τῆς καταστροφῆς. Οὐδεὶς δὲ γνωρίζει τί εἶνε δυνατόν νὰ προέλθῃ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἀπὸ τὴν ἀσυγχώρητον αὐτὴν βουλμίαν τῶν μεγάλων καὶ ἰσχυρῶν, οἱ ὅποιοι μόνον ὠρισμένα συμφέροντα λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν.

Ὁ ἄνθρωπος τῆς σημερινῆς ἐποχῆς ἀπειλεῖται ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ λακτίσῃ καὶ νὰ καταστρέψῃ ἐντὸς λεπτοῦ, ὅ,τι καὶ ὅσα ἐντὸς τόσων ἐτῶν ἐξησφάλισε μετὰ τόσων κόπων καὶ μετὰ τόσης ψυχικῆς ἀγωνίας. Τὰς ἐπιστήμας, τὰς τέχνας, τὸν πολιτισμὸν ὁλόκληρον ζητεῖ νὰ θυσιάσῃ ἄσχεπτα εἰς τὸν «Μολὼχ» τῆς καταστροφῆς, τῆς παραζάλης, τῆς ἀνθρωποκτονίας. Θέλει νὰ ἐξαφανίσῃ τὸ πᾶν! Ζητεῖ νὰ αἱματοκυλίσῃ τὸν κόσμον ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον.

Ἐντεῦθεν καὶ σήμερον οἱ ἀδιάκοποι ἐξοπλισμοὶ καὶ αἱ τεράστιαι δαπάναι διὰ τὴν ὑποθετικὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑπεροπλίας τοῦ ἐνὸς συνδυασμοῦ ὑπὲρ τὸν ἄλλον. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἐντατικὴ προσπάθεια τῆς ἀναπτύξεως τοῦ μίσους μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν Κρατῶν. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἀνυχολόγητος προπαγάνδα ἡ ὁποία διενεργεῖται ὑπὸ διαφόρων μυστικῶν πρακτόρων εἰς ὅλα σχεδὸν σήμερον τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ὡσὰν ὁ ἄνθρωπος νὰ μὴ εἶχε νὰ κάμῃ ἄλλο τι θετικώτερον καὶ ὠραιότερον.

Ἐπνωτισμένοι οἱ ἄνθρωποι· διαστρεβλωμένοι ἡθικῶς, παραπαίοντες, θεωροῦν τὸν πόλεμον ὡς μόνην διέξοδον! Ἐχουν ἀποδιώξῃ ἀπὸ τὰς καρδίας των οἱ Μεγάλοι τῆς γῆς τὴν σωφροσύνην, τὴν ἀνεκτικότητα, τὴν δικαιοσύνην. Πλανῶντες καὶ πλανώμενοι σπρώχνουν μοιραίως τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὴν ὀργανωμένην σφαγὴν. Καὶ δὲν παρήλθον πολλὰ ἔτη ἀφότου εἶχεν αἱματοκυλισθῇ ἡ Εὐρώπῃ ὁλό-

κληρος εἰς ἓν ἀπέραντον σφαγεῖον. Δὲν ἔσβυσαν ἀκόμη τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Παγκοσμίου Πολέμου τῶν ἐτῶν 1914-1918.

Ἄλλ' οὔτε καὶ θέλουν νὰ ἐμβαθύνουν εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐλέχθη ὑπὸ τῆς Ἀρχαιότητος καὶ εἶνε τόσον διδακτικὸν καὶ ἐξαιρετικῶς χαρακτηριστικὸν διὰ τὰς σημερινὰς περιστάσεις: «Δὶς ἐξαμαρτεῖν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ». Ἐξοπλίζονται πυρετωδῶς τὰ ἔθνη καὶ οἱ λαοὶ διὰ νὰ καταστραφοῦν, καὶ τὴν καταστροφὴν των αὐτὴν τὴν προετοιμάζουν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι διὰ μεγάλων δαπανῶν καὶ στερησέων.

Καὶ τὴν εὐθύνην διὰ τὴν καταστροφὴν αὐτὴν θὰ ὑπέχουν πρὸ παντὸς οἱ Μεγάλοι τῆς γῆς. Ἄλλ' ἀμέτοχοι τῆς βαθυτάτης αὐτῆς ἐνοχῆς δὲν θὰ εἶνε καὶ αἱ Ἐκκλησίαι, αἱ ὁποῖαι, ἀτυχῶς, κατὰ τὸ παρελθὸν εἰκοσιτριετὲς ἀπὸ τοῦ Παγκοσμίου Πολέμου διάστημα δὲν ἐφρόντισαν νὰ ποδηγετήσωσι μεθοδικῶς τοὺς λαοὺς ἰδίως τῆς Εὐρώπης ὥστε νὰ σκέπτονται οὗτοι πνευματικώτερον καὶ χριστιανικώτερον καὶ νὰ μὴ γίνωνται ἔρμαια δύο ἢ τριῶν μεγάλων.

Καὶ ὅμως! Ἡ ἀνθρωπότης ἔχει περισσότεραν καὶ μεγαλειτέραν ἀνάγκην σήμερον παρὰ ποτε νὰ ζήσῃ μίαν ἄλλην ζωὴν ὡς τὴν ὑπαγορεύει ὁ Χριστιανισμός, ἐὰν θέλῃ νὰ γνωρίσῃ ἡμέρας καλλιτέρας. Ἄλλως ἡ Δαμόκλειος σπάθη θὰ ἐπικρέμαται διαρκῶς ἐπ' αὐτῆς καὶ θὰ τῇ καθιστᾷ τὴν ζωὴν της δύσκολον καὶ πικράν. Ἡ ταραχὴ ἡ ἐμφωλεύσασα ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου ὡς ἐκ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς ὕλης θὰ τῷ κάμνῃ τὸν βίον του ἀνυπόφορον καὶ ἀνάξιον.

Αἱ Ἐκκλησίαι ἔχουν ὕψιστον καθῆκον, ἔχουν μεγίστην ὑποχρέωσιν νὰ ἀναπτύξουν παρὰ τοῖς πιστοῖς των βαθύτατον τὸ αἶσθημα τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς συναδελφώσεως. Ἐχουν ὑποχρέωσιν νὰ πείθουν τὰ ποιμνία των ὅτι οἱ ἐπιθετικοὶ πόλεμοι, αἱ σφαγαὶ καὶ οἱ φόνοι ἔχουν καταδικασθῇ πλήρως ἀπὸ τὸν Ἱδρυτὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ ὁ Ὅποιος εἶπεν: «οὐκ ἤλθον μάχαιραν βαλεῖν».

Εἶνε πολὺ χαρακτηριστικὸν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον, εὐθὺς ἅμα τῇ λήξει τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ Πολέμου κα-

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Προεδρεύεσθ

Ἀπεδήμησε πρὸ ἐβδομάδος πρὸς Κύριον κατόπιν ἀσθενείας ὁ Ἱερατικὸς Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος Νιοῦ Κένδιγκτον, Πενθλβανίας Αἰδεσιμώτατος Δημήτριος Ἀντωνόπουλος, ἐγκαταλιπὼν τὴν προεδρεύσαν του καὶ τρία τέκνα.

Ἐκ Λεονταρίου τῆς Ἀρκαδίας ὁρμώμενος ὁ ἀειμνήστου, εἰσῆλθεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου ἐν ἔτει 1923 ὑπαρτυίας δοκιμὸς διαδόχου Κοινότητος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς καὶ καταλιπὼν ἀγαθωτάτην μνησὶν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ διότι τὸν ἐξαρεκτήριζεν εὐδεία καὶ πίστις.

Κύριος ὁ Θεὸς ἅς ἀναπαύσῃ αὐτὸν ἐν χώρᾳ καὶ δευναῖς δικαίων, πέμπων καὶ πρὸς τοὺς ἀπορρῶνιζομένους οἰκεῖους του τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Τοῦ ἀειμνήστου Δημητρίου

Ἀντωνοπούλου, προεδρεύοντος

εἰν αἰωνία ἡ μνήμη.

τὰ τὸ 1918, εἶπεν ἕνας διάσημος Εὐρωπαῖος: «ἐὰν γίνῃ ἄλλος πόλεμος εἰς τὸ μέλλον, τὴν εὐθὺνην θὰ ἔχουν αἱ Ἐκκλησίαι συνολικῶς.

Ἀσφαλῶς ἦτο καὶ εἶνε ὑποχρεωμένη ἡ Ἐκκλησία νὰ κηρύττῃ στεντορεῖα τῇ φωνῇ, καὶ ἀφόβως νὰ καταδικάζῃ τοὺς πολέμους, τὴν βίαν καὶ τὰς ἀδικίας ἐὰν θέλῃ νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἀποστολὴν της καὶ νὰ μὴ θεωρηθῇ ὡς ἀσχολουμένη περὶ ἄλλα. Εἶνε ὑπεύθυνος νὰ ἐλέγχῃ τοὺς ἀσυνειδήτους ἐκείνους τολμητίας οἱ ὁποῖοι, διὰ προσωπικά των συμφέροντα τὰς περισσοτέρας φορὰς, δὲν διστάζουν νὰ αἱματοκυλίσουν τὸν κόσμον ὁλοκλήρην καὶ νὰ σκορπίσουν παντοῦ τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν ἐρήμωσιν.

Εὐτυχῶς εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἡ Ὁμογενὴς Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία στέκει σήμερον εἰς ἀρχετὰ ὑψηλὸν ἐπίπεδον. Δείγματα τῆς εἰρηνευτικῆς πολιτικῆς της ἔδειξε καὶ δεικνύει κατ' ἐπανάληψιν. Διαρκῶς τονίζουσα τὸ: «χάρισαι βαθεῖαν καὶ ἀναφαίρετον εὐρίνην» ὁδεύει τὸν εἰρηνικώτερον δρόμον, δρόμον ἄξιον τοῦ Χριστοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ Β. ΚΑΙ Ν.

ΠΡΟΠ. ΘΕΟΛ. ΣΧΟΛΗ POMFRET CENTER, CONN.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ

Αἱ ἐξετάσεις τοῦ Β' ἔτους τῆς Σχολῆς ταύτης ἐσημείωσαν μεγαλειτέραν ἀκόμη ἐπιτυχίαν.

Ἐφ' ᾧ ἐκφράζομεν καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης ἐγκάρδια συγχαρητήρια καὶ εὐχαριστίας πρὸς τὸν Θεοφιλέστατον Διευθυντὴν, τοὺς ἐλλογίμους Καθηγητάς, τὸ λοιπὸν Προσωπικὸν καὶ τοὺς Ἱεροσπουδαστὰς καὶ ἐγκαρδίους εὐχαριστίας πρὸς πάντας τοὺς ἔργῳ καὶ λόγῳ συντελέσαντας εἰς τὴν συνέχισιν τῆς εὐδοκίμου καὶ ἐξησφαλισμένης ζωῆς τῆς Σχολῆς.

Τῆς εὐκαιρίας ταύτης ἐπιλαμβανόμενοι, δηλοῦμεν καὶ αὐθις:

1ον). Ὅτι θὰ προσληφθῶσι κατὰ τὸν ἐρχόμενον Σεπτέμβριον 30 νέοι Ἱεροσπουδασταὶ διὰ τὴν Πρώτην Τάξιν.

2ον). Ὅτι τὰ ἀπαιτούμενα ἔγγραφα τῶν εἶναι:

α'.) Τὸ Βαπτιστικὸν των.

β'.) Ἀπολυτήριον τῶν σπουδῶν των.

γ'.) Πιστοποιητικὸν τοῦ Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητός των περὶ τῆς καλῆς αὐτῶν διαγωγῆς.

δ'.) Πιστοποιητικὸν Ἱατροῦ περὶ τῆς ὑγείας των.

ε'.) Δήλωσιν τῶν γονέων των, ὅτι ἐπιθυμοῦσιν, ὅπως τὰ τέκνα των γίνωσι Διδάσκαλοι καὶ Ἱερεῖς τοῦ Γένους καὶ ὑπηρετήσωσι τὴν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν ἐν Ἀμερικῇ.

στ'.) Δύο φωτογραφίας αὐτῶν ὁλοκλήρους, σχήματος POSTAL-CARD.

Προσκαλοῦμεν ὅθεν τοὺς βλαστοὺς ἐκείνους τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ τῆς Ὁμογενείας, οἵτινες ἔχουσι τὸν πόθον νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ἱερατικὸν στάδιον, ὅπως ὑποβάλωσι τὰ ὡς ἄνω ἔγγραφα πρὸς τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Ἁγίου Βασίλειον κ. Ἀθηναγόραν, Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς ταύτης, ὅσῳ τὸ δυνατόν ταχύτερον, εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Ἀστόρια, Α. Ι. τῇ 11ῃ Ἰουλίου 1939

Η ΕΦΟΡ. ΤΗΣ ΠΡΟΠ. ΘΕΟΛ. ΣΧΟΛΗΣ

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Ἀμερικῆς ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΛΑΔΑΣ

Αἰτήσεις ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ ἢ ἀνανεώσεως συνδρομῆς, ὁποθενδῆποτε καὶ ἀν προέρχεται, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐὰν πρωτίστως δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἡτοι 2 δολλ. δι' ἑν ἔτος προπληρωμένα.

Ἀρχιμ. Ἀθηνάγορα Βαράκλα, Δ. Θ.

Η ΦΙΛΙΑ ΩΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ

«Φίλος πιστός σκέπη κραταία, ὁ δ' εὐρὺν αὐτὸν εὖρε θη-
σουρόν· φίλου πιστοῦ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἔστιν
σταθμὸς τῆς καλλονῆς αὐτοῦ, φίλος πιστὸς φάρμακον ζω-
ῆς, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐρήσουσιν αὐτόν.»
(Σειράχ Δ', 7).

Εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς ὑπάρχουν νόμοι, οἱ ὅποιοι κανο-
νίζουν τὰς νομικὰς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὴν πολι-
τείαν, ἀλλὰ καὶ νόμοι αὐθόρμητοι ὅπως φυσικοὶ καὶ συν-
αισθηματικοί, οἵτινες ρυθμίζουν τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέ-
σεις αὐτῶν ὡς μελὸν τῆς κοινωνίας.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν, αἱ ὁποῖαι ἀ-
πορρέουσιν ἐκ τῶν αὐθόρμητων φυσικῶν νόμων πρὸς βελτί-
ωσιν μιᾶς ἀνωτέρας ζωῆς εὐδαίμονος εἶναι καὶ ἡ φιλία.

Ἐντεῦθεν εἶνε ἀφάριστος καὶ ἀγαθὸν νὰ συνάπτονται
σχέσεις φιλικαὶ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων συνδεομένων διὰ δε-
σμῶν ἀμοδιῶν πρὸς προαγωγὴν τῆς εὐχαρίστου καὶ ἀγα-
θῆς ταύτης κοινωνικῆς ἀνάγκης.

Περὶ τὴν τερψίθυμον καὶ ἀγαθὴν ταύτην σχέσιν τῶν
ἀνθρώπων ἄνδρες σοφοὶ ἐξ ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ ἄν-
δρες θεόπνευστοι πολλὰς διετύπωσαν γνώμας· αἱ ὁποῖαι δέ-
ον ἐν καιρῷ νὰ ἀναπτύσσονται καὶ νὰ διδάσκονται χάριν
τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐνεκεν τούτου καὶ ἡμεῖς χάριν τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ
ἀναγνωστῶν τοῦ ἀκραιφνοῦς καὶ πιστοῦ φίλου αὐτῶν τοῦ
«Ὁρθόδοξου Παρατηρητοῦ» ἀναπτύσσομεν ἐλαχίστας τι-
νὰς γνώμας ἐκ τοῦ προγονικοῦ ἡμῶν θησαυροῦ, ὅπως οἱ-
κειωθῶσι τὰ ἀγαθὰ τῆς φιλίας εἰς μεῖζονα βαθμὸν διὰ τῆς
μετὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλαδοτῇ ὁμοφύλων καὶ μὴ μεθ' ὧν ἀνα-
στρέφονται.

Ἡ φιλία εἶναι ἓν συναίσθημα τῆς ψυχῆς ὅπερ φέρει
ἡμᾶς εἰς τὴν πλήρη καὶ χρηστὴν οἰκειότητα πρὸς οὓς σχετι-
ζόμεθα. Ὁ τῶν Σταγείρων φιλόσοφος Ἀριστοτέλης εἰς τὰ
«Νικομάχεια» αὐτοῦ ἀναφέρει ὅτι ἡ φιλία εἶναι ἀρετὴ ἢ συν-
οδευομένη ὑπὸ τῆς ἀρετῆς, ἥτις εἶναι ἀναγκασιότατη διὰ τὴν
ζωὴν.

Ἄνευ φίλων οὐδεὶς δύναται νὰ αἰσθανθῇ τὰς χάριτας
τῆς ζωῆς καὶ ἂν ἔχη ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς. Καὶ οἱ πλού-
σιοι καὶ οἱ πένητες, καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ ἀρχόμενοι, βα-
σιλεῖς καὶ ἀξιωματοῦχοι, καὶ ἐπιστήμονες καὶ χειρῶνακες,
καὶ οἱ ἔμποροι καὶ οἱ τὰ θάνασσα ἐπαγγελλόμενοι ἐπαγγέλ-
ματα, καὶ αἱ ἀξίαι ἔχουσιν ἀνάγκην περισσοτέρων φίλων
πλείονας τοῦ ἑνός.

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ διασώζεται καὶ νὰ διατηρῆται
ἡ εὐημερία καὶ ἡ ἰσχὺς χωρὶς φίλων; Ὅσω μεγαλειότερα
εἶναι ἡ εὐημερία εἴτε ἐν πλούτῳ εἴτε ἐν δόξῃ εἴτε ἐν ἰσχύϊ
ποτε ἐξουσία ἢ πολιτικὴ ἢ στρατιωτικὴ ἢ θρησκευτικὴ ἄνευ
φίλων τόσο μεῖζονα διατρέχει κίνδυνον.

Ἐπὶ πλέον καὶ ἐν τῇ πτωχείᾳ καὶ ἐν ταῖς δυστυχίαις ὡς
μόνον ἀσφαλὲς καταφύγιον θεωρεῖται ἡ ἀληθὴς φιλία.
Προσέτι ἄριστος σύμβουλος καὶ βοηθὸς διὰ τοὺς σφαλ-
λομένους νέους εἶναι ἡ φιλία, διὰ τοὺς ἀδυνάτους καὶ ἀνι-
κάνους γέροντας ἀκλόνητον ἔρεισμα, διὰ δὲ τοὺς ἔχοντας
ἀκαίαν ἡλικίαν συναντιλήπτω χρησὶμος πρὸς ἐπιτέλειαν
πράξεων ἀγαθῶν, καθ' ὅσον καὶ ἐπιτήδειοι εἶναι εἰς ἀντί-
ληψιν καὶ ἱκανοὶ εἰς ἀντοχὴν καὶ ἐκτέλειαν. Πρὸς τοῦτοις

καὶ ἄγαν συμπαθὲς σύντροφος διὰ τοὺς μὴ ἔχοντας οἰκο-
γένειαν, τοὺς στερομένους τῆς θαλπωρῆς τῆς οἰκογενεια-
κῆς ἐστίας.

Ὁ φιλόσοφος καὶ μάρτυς ὑπὲρ τῶν νόμων τῆς πατρίδος
Σωκράτης μετ' ἐμφάσεως περὶ φίλων ἀπεφάνητο τάδε:
«Τυχάνω γὰρ ἐκ παιδὸς ἐπιθυμῶν κτήματός τινος, ὥσπερ
ἄλλος ἄλλου. Ὁ μὲν γὰρ τις ἵππου ἐπιθυμεῖ κατ᾿οἶσθαι, ὁ δὲ
κύνας, ὁ δὲ χρυσίον, ὁ δὲ τιμὰς· ἐγὼ δὲ πρὸς μὲν ταῦτα
πράως ἔχω, πρὸς δὲ τὴν τῶν φίλων κτῆσιν πάννῃ ἐρωτικῶς.»

Κατὰ τὸν ἀείμνηστον ἡμῶν καθηγητὴν Ἀνδρουτσον,
τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἡ ὥρασιότατη ἐκδή-
λωσις τῆς κοινωνικότητος εἶναι ἡ φιλία· ἡ συνένωσις δύο
ἢ ὀλίγων ἀνθρώπων τοῦ αὐτοῦ γένους διαφόρων μὲν κατὰ
τὰς γνώσεις, τὴν πείραν, τὸν πνευματικὸν ὀρίζοντα καὶ τὰς
ἐνεργείας, ἐχόντων ὅμως κλίσιν πρὸς τὸ ἀγαθόν, τὸ αὐτὸ
πρόνημα καὶ τὴν αὐτὴν διάθεσιν κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἐλληνι-
κὸν λόγιον χαϊρόντων καὶ λυπομένων ἐπὶ ταῖς αὐτοῖς.

Αἱ διαφοραὶ αὗται κρατύνουσι καὶ ἐξαίρουσι τὸν δε-
σμὸν τῆς φιλίας. Ὅσω δὲ μεῖζον ἡ διαφορὰ, τόσο γοργο-
τέρα καὶ πλουσιωτέρα ἡ ἀλληλεπίδρασις καὶ μᾶλλον γόνιμος
ἡ ἀνταλλαγὴ προϋποτιθεμένης πάντοτε τῆς ὑπάρξεως τῆς
ἀμοιβαίας συμπαθείας καὶ ἀνεπιφύλακτον ἐμπιστοσύνης.

Κατὰ τὸν θεῖον Πλάτωνα «Φιλία ἐστὶν ὁμόνοια ὑπὲρ
καλῶν καὶ δικαίων· προαίρεσις βίου τοῦ αὐτοῦ· ὁμοδοξία
περὶ προαιρέσεως καὶ πράξεως· ὁμόνοια καὶ βίου κοινω-
νία μετ' εὐνοίας· κοινωνία τοῦ ποιῆσαι καὶ παθεῖν».

Οὕτω ἡ φιλία τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ὁμοίων καθίσταται
τελεία πρὸς ἀρετὴν. Κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην μάλιστα ἡ φι-
λία ὑπερτερεῖ καὶ αὐτῆς τῆς δικαιοσύνης· διότι ὑποθέσατε
λέγει, τοὺς ἀνθρώπους ἡνωμένους διὰ τῆς φιλίας· δὲν θὰ
εἶχον ποσῶς ἀνάγκην τῆς δικαιοσύνης ἀλλὰ καὶ ἂν τοὺς ὑ-
ποθέσετε δικαίους, πάλιν θὰ εἶχον ἀνάγκην τῆς φιλίας.

Ἐπὶ πλέον ἡ φιλία ἐξαιρεται ἐν τε τῇ Π. καὶ Ν. Δια-
θήκῃ. Ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ
ὁ Λάζαρος ὁ ἐκ Βηθανίας καλοῦνται φίλοι τοῦ Χριστοῦ.
Καὶ τίνος τὴν προσοχὴν διαφεύγει ἡ αὐτοθυσία Ἰωσήφ τοῦ
ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὅστις ζητήσας τὸ σῶμα τοῦ φιλάτου εἰς
αὐτὸν Ἰησοῦ ἀπὸ τοῦ Πιλάτου ἐκτεθεὶς εἰς τοὺς μεγαλει-
τέρους κινδύνους δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν οὔτε σπουδαίας ὑλι-
κὰς καὶ ἡθικάς ζημίας οὔτε ἀπώλειαν θέσεως καὶ κοινωνι-
κῆς τιμῆς, ἀλλ' οὔτε αὐτῆς τῆς ζωῆς του τὴν ὑπόστασιν;
Ὁμολογουμένως ὁ ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰ αἰσθήματα ταῦτα
δύναται νὰ δώσῃ σκεπτικῶς καὶ τὸν ὀρισμὸν τῆς ἀληθοῦς
φιλίας ὅτι δηλὸν ὅτι ἡ ἀληθὴς φιλία εἶναι ὑπὲρ τοῦ φίλου
πλήρης αὐτοθυσία «μεῖζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει» εἴ-
πεν ὁ Ἰησοῦς, «ἵνα τὴν ψυχὴν (ἥτις τὴν ζωὴν) αὐτοῦ θῇ
ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.» (Ἰωάν. 15, 13).

Τοιοῦτος ἀκριβῶς ὀρισμὸς εὑρίσκεται ἐν αὐτῇ τῇ εὐγενεῖ
φύσει τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ.

Ὁ ἀληθὴς φίλος οὐ μόνον κήδεται τῶν ἡθικῶν καὶ ὑλι-
κῶν συμφερόντων τοῦ φίλου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ζωὴν θυ-
σιάζει ὑπὲρ αὐτοῦ.

Πρὸς ταῦτα ὁ φιλόσοφος Ἀριστοτέλης λακωνικώτατα
ἐκφράζει τὴν γνώμην του εἰς τὰ «Νικομάχεια» περὶ τοῦ
πραγματικοῦ φίλου ὡς ἑξῆς: «Τίς ἐπιτήδειος πρὸς φίλιαν;
Ὁ πλείστα ἀδικεῖσθαι δυνάμενος.»

Τοιοῦτος φίλος ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶνε
ἐπιφοβὸς καὶ ἐπιζήμιος. Δικαίως ἄρα ἐλέγχθη «φίλον γνή-
σιον ἐν κακοῖς μὴ φοβόν». Καὶ τὸ Γραφικόν «Φίλου πιστοῦ
οὐκ ἔστιν ἀνταλλαγματῶν ὄντων οὐδέν . . . φίλος πιστός, θη-
σαυρὸς ἑμπνυχός· φίλος πιστός, κῆπος κεκλεισμένος, πηγὴ

ἐσφραγισμένη, κατὰ καιρὸν ἀνοιγόμενα τε, καὶ μεταλαμβάνονμενα φίλος πιστός, λιμὴν ἀναγύξεως. (Ναζιναζηνός).

Ἡ οὕτω λοιπὸν ἀληθὴς σοφία, ὑμνουμένη ὑπὸ τε τῆς θύραθεν σοφίας, τῆς Βίβλου καὶ τῶν τῆς Ἐκκλησίας θεοπνεύστων πατέρων ἔχει πολλὴν ἠθικὴν ἀξίαν καὶ δύναμιν ἐπιφαινομένη ἐν τῇ ἀνιδιοτελείᾳ καὶ αὐτοθυσίᾳ ἐν τοῖς ἀνάγκαις τοῦ βίου.

Δείγματα φιλίας ἀκραιφνοῦς ἐκ τῶν πολλῶν ὀλίγα ἀναφέρονται ὡς τὴν τοῦ Ἀχιλλέως καὶ Πατρόκλου, τοῦ Ὁρέστου καὶ Πυλάδου, Βασιλείου καὶ Γρηγορίου, Λουθήρου καὶ Μελάγχθωνος, Εὐδαμίδου, Χαριζένου καὶ Ἀρεταίου, ὧν, τῶν τριῶν τὴν ὑπόθεσιν ἐν ὀλίγοις ἀφηγοῦμεθα.

Εὐδαμίδας ὁ Κορίνθιος εἶχε δύο φίλους τὸν Χαριζένον καὶ Ἀρεταῖον. Ἐγγὺς ὢν πρὸς τὴν τελευταίην καὶ ἐν πενίᾳ διατελῶν, ὁ Εὐδαμίδας γράφει ὡς ἑξῆς τὴν διαθήκην του. Κληροδοτῶ εἰς μὲν τὸν Ἀρεταῖον νὰ συντηρῇ τὴν μητέρα μου εἰς τὰ γηρατειά της, εἰς δὲ τὸν Χαριζένον νὰ ὑπανδρεύσῃ τὴν θυγατέρα μου καὶ νὰ τῇ δώσῃ προῖκα, ὅσῃν δυνηθῇ μεγαλειέραν· ἐὰν δὲ εἷς ἐκ τῶν δύο ἀποθάνῃ, ὑποχρεῶ τὸν ἐπιζήσοντα νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν μερίδα τοῦ ἑτέρου. Καὶ πράγματι ὁ ἐπιζήσας Ἀρεταῖος ἐπραγματοποίησε τὰ κληροδοτήματα τοῦ ἀποθανόντος.

Διὰ ταῦτα καὶ ὁ Μένανδρος ὁ ποιητὴς ὑπερεκτιμῶν τὴν φιλίαν ἐρραψώδει τάδε: «Καὶ ἡ σκιὰ ἀκόμη φίλου καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον εὐτυχῆ».

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἡ φιλία ἐν συνδιασκέψει συνδύαζει καὶ ἐνώνει τὰς σκέψεις τῶν φίλων εὐχερέστερον καὶ διευθετεῖ ταύτας διατακτικώτερον μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀρμονίας καὶ τάξεως. «...Καθ' ἕνα ἐπὶ κιθάρας διάφοροι μὲν οἱ φθόγγοι, μία δὲ ἡ συμφωνία, εἷς δὲ ὁ μουσικὸς ὁ τὴν κιθάραν μεταχειρίζων, οὕτως ἐνταῦθα κιθάρα μὲν ἐστὶν αὐτὴ ἡ ἀγάπη, φθόγγοι δὲ ἡχοῦντες τὰ δι' ἀγάπης προφερόμενα ῥήματα φιλικά...» (Χρυσός).

Ὁ ἀποσύρων ὁμως τὴν φιλίαν ἀπὸ τῆς ζωῆς ὄντως φαίνεται ὅτι ἀφαιρεῖ τὸν ἥμιον ἀπὸ τοῦ κόσμου, ὅστις διὰ τε τοῦ φωτός καὶ τῆς θεομότητος αὐτοῦ ζωογονεῖ αὐτόν.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ ἄνθρωπος φύσει ὁρμᾶται ἀποκτᾶν φίλους εἰς οἰανδήποτε καὶ ἂν εὐρίσκειται πνευματικὴν κατὰστασιν καὶ ἐπιζητεῖ ἐν πολλοῖς τὸν εὐδαίμονα βίον εἰς τὰς κοινωνικὰς σχέσεις, ἵνα εἰς πᾶσαν τοῦ βίου περίπτωσιν ἔχῃ συναντιλήπτωρας καὶ συμβούλους του τοὺς ἑαυτοῦ φίλους.

Ἐντεῦθεν παρίσταται ἀδήριτος ἡ ἀνάγκη τῆς μακροχρονίου δοκιμασίας φίλων, ἕως ὅτου γνωρίσωμεν αὐτοὺς καλῶς. Ὁ Μένανδρος ὁμῶν περὶ δοκιμασίας φίλων ἀποφαίνεται ὡς ἑξῆς: «Ἴππου χρεῖαν ἐλέγχει τραχύτης ὁδοῦ, καὶ φίλον εἴνουν αἱ συμφοραὶ διακρίνουσιν.»

Ὅταν τις ἐν ἀναζητῇ δέον ἐν πρώτοις νὰ ἐξετάσῃ, πῶς οὗτος μεταχειρίζετο τοὺς πρότερον αὐτοῦ φίλους. Πρὸς ταῦτα ὁ καθύνους ῥήτωρ Ἰσοκράτης λέγει τὰ ἑξῆς: «Μηδένα φίλον ποιοῦ, πρὶν ἐξετάσῃς, πῶς κέχρηται τοῖς πρότερον φίλοις· ἔλπιζε γὰρ αὐτὸν τῆς περὶ σὲ γενήσεσθαι τοιοῦτον, ὅς καὶ περὶ ἐκείνους γέγονεν.»

Χαρακτηριστικὸν πρὸ παντὸς τῆς φιλίας εἶναι ἡ εἰλικρίνεια. Αἱ τῶν φίλων πολλάκις προσβολαὶ καὶ δηκτικαὶ αὐτῶν παρατηρήσεις καὶ τῶν ἐχθρῶν οἱ σαρκασμοὶ καὶ ἐπιθέσεις εἶναι πολὺ προτιμότεραι ἢ οἱ ἀπατηλοὶ ἀσπασμοὶ καὶ ὑπουλοὶ θωπεῖαι δολίου φίλου. «Ἀξιοπιστότερα τραύματα φίλου ἢ ἰκεσία φιλήματα ἐχθροῦ.» Χρυσ.

Φίλος αὐστηρός, ἀλλ' εἰλικρινὴς εἶναι δῶρον Θεοῦ, ὡς οἱ ἀρχαῖοι ἐπρέσβευον, ἐνῷ ὁ εὐκόλως χαριζόμενος εἰς τοὺς

φίλους καὶ παραβλέπων τὰ σφάλματα καὶ τὰς ἐλλείψεις αὐτῶν εἶναι δῶρον ὀλέθριον.

Ὁ Βάκων, νεώτερος φιλόσοφος, λέγει ὅτι «φιλία ἥτις κορύπεται τὰ ἐλαττώματά μας, μᾶς εἶνε ὀλιγότερον χρήσιμος ἢ ἡ ἐχθρα, ἥτις μᾶς καθηγορεῖ αὐτά»

Παρ' ὅλα ταῦτα ἂν καὶ πολλοὶ σοφοὶ πολλὰς πρὸς ἐκλογὴν φίλων ἀπέλειπον ἡμῖν ὁδηγίας, ἀλλὰ μὴν πλείστοι ἐπλανήθησαν διερωτώμενοι πολλάκις καὶ διαπορούμενοι διὰ τοὺς ἄλλοπροσάλλους φίλους των. Ἀρὰ γε αὐτὸς εἶναι ὁ πρὸ μικροῦ φίλος μου; Αὐτὸς εἶναι πρὸς ὃν ἀπεκάλυψα τὰ ἀπόρητα τῆς καρδίας μου; Αὐτὸς εἶνε, ὃν ἐξεπηρέτησα τόσον πιστὰ, χάριν ὁμως ταπεινῶν καὶ βλακωδῶν ὑπολογισμῶν μὲ κατεπρόδωκεν ὡς Ἰούδας; Αὐτὸς εἶναι ὁ θιασώτης καὶ φίλος ὁ ὑπονομεύσας δολίως δόλιος ὢν, ἐχίδνης γέννημα, τὴν ὅλως ἀναξίαν λόγου θέσιν μου; Αὐτὸς εἶναι ὁ θαυμαστής μου;

Ἡ φιλία δυστυχῶς στηρίζεται σήμερον ἐπὶ τοῦ συμφέροντος ἢ ἐπὶ τοῦ ἐγωΐσμου κούφου καὶ κενοδόξου ἀνθρώπου. Ὅταν δὲ τοιοῦτος φιλικὸς δεσμὸς ὑπάρχῃ μετὰ δύο ἐξ ἴσου κακῶν ἀνθρώπων, ἐνὸς κούφου ἐγωΐστου καὶ ἐνὸς ἢ δύο ἐκμεταλλεντῶν, τῶν ἡ βράδιον θὰ διαλυθῇ. Εὐλόγως ἄρα ὁ Ἰσοκράτης εἶπε: «Τὰς τῶν φανύλων συνθηεῖας ὀλίγος χρόνος διέλυσεν».

Ἡ κατωτέρω ἐκτεθεισομένη χαρακτηριστογραφία περὶ ἄλλοπροσάλλων φίλων ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου εἶναι ἀνωτέρα πάσης ψυχολογικῆς ἀνατομίας καὶ αὐτῆς ἔτι τοῦ Θεοφράστου περὶ «Χαρακτήρων», τοῦ LA BRUYERE καὶ τοῦ Λασκαράτου τοῦ Κεφαλληνος. «Οἱ ἀκόλαστοι, λέγει, τὴν γνώμην μέχρι μὲν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν τὰ σισίτια τυγχάνει, εὐφημοῦσι, κολακεύουσιν, ὑπερθαυμάζουν, ὀλίγον δὲ τῆς τραπέζης ὑπεριθιθείσης, ὥσπερ τισὶ λίθοις τοῖς λόγοις, ταῖς βλασφημίαις βάλλουσιν, ὃν πρὸ βραχέος ἴσα Θεῷ διὰ τὴν ἡδονὴν προσεκύνουν.» (Μ. Βασ.)

Ἀνάγκη λοιπὸν μεγάλης προσοχῆς ἐν τῇ ἐκλογῇ φίλου. Δὲν εἶναι οὐδόλως πάρεργον, καθ' ὅτι μέρος τι τῆς εὐδαιμονίας καὶ διανυγείας τῆς ζωῆς ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ εἰλικρινοῦς φίλου.

Δὲν σᾶς φαίνεται παράξενος ἡ νοοτροπία πολλῶν ἀνθρώπων περὶ τὴν ἐκλογὴν φίλων; Εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐνὸς σκύλλου ἢ ἐνὸς ἵππου ἢ ἐνὸς ὄνου ἢ μᾶς ἀγελάδος ἐφιστῶσι μεγαλειέραν προσοχὴν ἐρευνώντας τὰ τοῦ γένους αὐτῶν, ἐνῷ οὐδαμῶς ἐνδιαφέρονται περὶ ἐκεῖνον, οἱ ὁποῖοι εἰς τὰς σχέσεις αὐτῶν πολὺ ἢ ὀλίγον θὰ ἐπιδράσωσιν ἐφ' ὅλης αὐτῶν τῆς ζωῆς εἴτε ἐπὶ καλῷ εἴτε ἐπὶ κακῷ.

Ἄς μὴ δυσφημώμεν λοιπὸν τὸ ἱερὸν καὶ ὠραῖον ὄνομα τοῦ φίλου παραδίδοντες αὐτὸ εἰς ἀνθρώπους ἄνευ οὐδεμιᾶς ἢ μικρᾶς ἀρετῆς, τῶν ὁποίων ὁ βίος ὅλως ματαιοδοξία, κούφότης, συμφορά καὶ ἐγκληματικότητα «Μὴ παντὶ ἐμβάλλειν δεξιάν», ἀναφωνεῖ Πυθαγόρας ὁ φιλόσοφος.

Ἡ κίνησις τῆς οὐρᾶς τοῦ σκύλλου εἶνε τεκμήριον τρυφεροτέρας φιλίας καὶ ἀσφαλεστέρας ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν κύριόν του ἢ αἱ πηθικοειδεῖς ὑποκλίσεις ὑποκριτοῦ, τοῦ ὁποίου ἐθνικὰ ἰδεώδη, ὀργανώσεις, σωματεῖα, θρησκεία εἶναι τὸ ἐμπόριόν του, ἐκτὸς τούτου πάντα τ' ἄλλα εἶναι φενάκη ἀποφάλλιος, ψιμύθια.

Ἐν ὅσῃ περιπτώσει εἰς ἀπαισιόδοξος δὲν θὰ ἀπέφυγε νὰ εἴπῃ ὅτι μόνος καὶ μοναδικὸς φίλος τοῦ ἀνθρώπου καὶ δὴ σήμερον εἶναι ὁ σκύλλος του!

Πρόσεχε εἰς τοὺς τρόπους καὶ τὰ διανοήματα τῶν προσποιημένων τὸν φίλον· καὶ ἐν τέλει «φίλει ὡς μισήσων καὶ μίσει ὡς φιλήσων» κἂν ξένος ἢ κἂν συγγενὴς ὁ φιλούμενος

Δημ. Ε. Βαλάκου

ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΟΥΝ

“Ολοι πού έχουν χριστιανικά και ανθρωπιστικά αισθήματα καταδικάζουν τὸν ἀντισημιτισμό.

Δυστυχῶς μερικοὶ ἀρκοῦμεθα νὰ τὸν καταδικάζουμε μὲ λόγια μόνο. Στὰ βάθη τῆς καρδιάς πολλῶν ὑπάρχει ριζωμένη ἡ ἀντιπάθεια κατὰ τῶν Ἑβραίων ὡς φυλῆς ἢ θρησκευτικῆς ομάδος. Δυστυχῶς. Καὶ εἶνε λείψανο βαρβαρότητας. Μᾶς ἔθρεψαν ἀπὸ τὰ παιδικὰ μας χρόνια μὲ τὸ μῖσος αὐτὸ καὶ ἀναγνώριζω πὼς εἶνε κάπως δύσκολο νὰ τὸ ξεριζώσουμε.

Εἶνε περιττὸ νὰ πῶ ἐδῶ πὼς χριστιανισμός καὶ ἀντισημιτισμός εἶνε πράγματα ἀσυμβίβαστα. Ἡ θρησκεία τῆς ἀγάπης δὲν μισεῖ κανένα, ἀκόμα οὐτε τὸν ἐχθρό. Ἐπειτα δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμε, ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ πρὸ πάντων, ὅτι τὴν θρησκεία μας τὴν ὀφείλουμε στοὺς Ἑβραίους. Τὴν Παλαιὰ ἀλλὰ καὶ τὴ Νέα Διαθήκη. Οἱ Πατριάρχαι, οἱ Προφῆται, οἱ Ἀπόστολοι, οἱ πρῶτοι Ἅγιοι, ἦσαν ὅλοι Ἑβραῖοι. Ἀλλὰ μήπως ὑπάρχει καμμιά ἀμφιβολία ὅτι αὐτοὺς ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἦτο Ἑβραῖος;

ἢ ὁ μισούμενος ὡς ὁ δραματικὸς ποιητὴς Σοφοκλῆς λέγει ἢ ὡς ὁ Βίας ὁ Πριηνεὺς ἀποφαινεται: «Δέον νὰ προσφέρηται τις εἰς ἐνίους τῶν φίλων του, ὡς ἐὰν μέλλωσι νὰ ἀποβῶσιν οἱ ἀσπονδότεροι τῶν ἐχθρῶν του.»

Καὶ ἤδη περαινόντες τὴν μικρὰν ταύτην περὶ φιλίας πραγματείαν ἡμῶν ἐφιστῶμεν ἐκ πείρας τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου εἰς τὸ περὶ τὴν ἐκλογὴν φίλων ζήτημα καὶ εἰς τὰ ἀποτελέσματα τυχόν διαλυθείσης φιλίας εἴτε βραχυχρονίου εἴτε μακροχρονίου ἕνεκα λόγων ἀσημάντων ἢ ἕνεκεν ἀσταθείας φίλων ἐγωιστῶν, οἵτινες θυσιάζουν καὶ τὰ ἱερώτερα συναισθήματα τῆς φιλίας πρὸς διατήρησιν τῆς ἐξουσίας τῶν ἢ τῶν συμφερόντων αὐτῶν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς ἰδιοτελείας αὐτῶν.

Κατὰ ταῦτα παρὰ πολλοῖς παρατηρεῖται, ὅταν αἱ μετὰ φίλων αὐτῶν σχέσεις διακοπῶσιν, ὅτι ἀρχίζουν νὰ μεμψιμοιροῦν καὶ νὰ ἐκτροχιάζωνται καὶ κατὰ τὰς κρίσεις αὐτῶν καὶ τοὺς στοχασμούς των κατὰ τῶν ποτὲ φίλων αὐτῶν παντελῶς λησμονοῦντες νὰ καταλογίσωσιν εἰς τοὺς ὑπολογισμούς αὐτῶν αὐτὰ τὰ ἀγαθὰ, ὧν ἀπῆλυσαν καὶ τὰς ἀγαλλιώσεις, ἃς διησθάνθησαν διαρκούσης τῆς φιλίας αὐτῶν. Πρὸς τί αἱ μεμψιμοιρίαι;

Ἡστοχάσατε εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν φίλων σας; Ἀνθρώπινον τὸ σφάλλῃσθαι. Σᾶς ἠπάτησαν; Τί σημαίνει; Οὐδεὶς θὰ δυνηθῇ νὰ σᾶς ἀφαιρέσῃ τὰ συναισθήματα, τὰ ὅποια συναπτεκομίσαστε κατὰ τὸ παρελθόν. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀποσπάσῃ τοῦτο ἀπὸ τὴν ψυχὴν σας. Ἰσως ἐφάνητε ἀφελὴς ἐν ταῖς μετὰ τοῦ ἐξαπατήσαντος φίλου ἀναστροφαῖς ἡμῶν. Μὴ δυσανσχέτει. Ὁ χαρακτὴρ σου διανυέστατος μένει ὡς ὁ κρύσταλλος, ὡς ἀδόκιμος πολὺπλευρος, ἐνῶ ὁ τοῦ ἰδιοτελοῦς ὡς ἀνθραξ.

Καὶ ἐν τέλει, τίς ὁ ἐπιτήδειος εἰς φιλίαν; Ὁ πλείστα ἀδικεῖσθαι δυνάμενος.

Ἦδη ὡς ἐν ἐπιλόγῳ παραθέτομεν τὰς προρρηθείσας περὶ φιλίας ὁδηγίας, ὡς ὑποθήκην ἱερὰν εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς ἡμῶν ἀναγνώστας, ὅπως διὰ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀνέλθωσιν τὰς βαθμίδας μιᾶς ἀνωτέρας ζωῆς ὡς ταύτην ἐπιδιώκει ἡ φιλία.

Ἡ μισαλλοδοξία εἶνε πρᾶγμα βάρβαρο καὶ ἀντιχριστιανικό. Πὼς ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ ὁ κόσμος ὅλος «μὴ ποίμνη καὶ εἰς ποίμνην», ὅπως ἐπροφῆτευσεν ὁ Χριστός, ὅταν οἱ Χριστιανοὶ μισοῦν τοὺς Ἑβραίους, οἱ ἄσπροι τοὺς μαύρους ἢ τοὺς κιτρίνους κλπ; Αὐτὰ τὰ αἰσθήματα εἶνε ἐπικίνδυνα καὶ ἀπὸ πρακτικῆς πολιτικῆς ἀπόψεως Ὑποθάλλουν τὸν κίνδυνον τοῦ ἀντισημιτισμοῦ, λ. χ. Ποιὸς μᾶς λέγει πὼς αὐτοὶ πού εἶνε σήμερα ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, δὲν θὰ στραφοῦν αὐθιγον ἐναντίον ἄλλων μειονοψηφῶν, ἐναντίον ὅλων τῶν ξένων, καὶ φυσικὰ καὶ ἐναντίον ἡμῶν;

Ὁ ἀντισημιτισμός, ἡ μισαλλοδοξία, ὁ μισοξενισμός εἶνε κινήματα ὅχι καλὰ. Ἐχομε καθῆκον ὅλοι οἱ πολῖται τῆς μεγάλῃς ταύτης χώρας νὰ ἔχομε πάντα ἀνοιχτὰ τὰ μάτια μας καὶ νὰ προσέχομε καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέψουμε στὰ ἀντιδραστικὰ στοιχεῖα κάθε ἀποχρώσεως νὰ κάμουν ἐκεῖνο πού ἔκαμεν ἄλλο εἰς ἄλλας χώρας. Δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ προοδευτικὸς πολιτισμένος ἄνθρωπος πού νὰ ἐπιδιοκίμαζῃ τίς ἀπανθρωπίες πού γίνονται σήμερα εἰς βάρος τῶν Ἑβραίων, τῶν Καθολικῶν καὶ τῶν ἄλλων μειονοτήτων.

Στὸ ἔργο αὐτὸ τῆς καταπολεμήσεως κάθε τοιαύτης τάσεως, καὶ τοῦ ἀντισημιτισμοῦ, πρέπει νομίζω νὰ πρωτοστατήσῃ ἡ Ἐκκλησία. Εἶνε κατὰ τὴν πρὸς ἀνάγκη ἀμείωτα μὲ τὴν ἀποστολή της. Καὶ ὅμως ὑπάρχουν ἀρκετὰ παρεξηγήσιμα σημεῖα στὴν ὑμνωδία καὶ στὰ τροπάρια της. Πάρετε τὰ Ἐγκώμια πού ψάλλονται κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου. Ἐκεῖ θὰ συναντήσουμε φράσεις σὰν αὗταις:

Ἄλαζών, Φθονουργέ, φθονουργέ καὶ ἄλστωρ λαέ, Ἀραβιανόν, σκολιώτατον γένος», κλπ.

Δὲν ξέρω πότε ἀκριβῶς γραφῆκανε τὰ παραπάνω Ἐγκώμια. Συμπεραίνω, μετὰ τὸν 7ον αἰῶνα. Γιατὶ αὐτὸ τὸ ἐπίθετο «Ἀραβιανόν» (πού σημαίνει σημιτικόν) φανερώνει ὅτι ὁ ποιητὴς ἐπηρεάσθηκε ἀπὸ τὸ ἐναντίον τῶν Σαρακενῶν μῖσος, οἱ ὅποιοι ἤρχισαν φοβεροὺς πολέμους μὲ τοὺς Βυζαντινοὺς κατὰ τὸν 7ον αἰῶνα.

Ὅπως καὶ ἂν εἶνε, καὶρός εἶνε νὰ τροποποιηθοῦν τὰ σημεῖα αὐτά. Δὲν ταιριάζει, νομίζω, ν' ἀκούονται μέσα εἰς τὸν ἱερὸν χώρον τῶν Ναῶν ψαλλόμενα μὲ ὅλην τὴν ἱεροπρέπεια, ἐμπρὸς εἰς τὸ Ἱερὸν Κουβούκλιον τοῦ Θεοῦ Ἀνθρώπου τῆς ἀνθρωπότητος, τέτοια φανατικά λόγια πού ἐνδέχεται νὰ ἐξάπτουν τὴν φαντασίαν τῶν πιστῶν καὶ νὰ δημιουργοῦν ἴσως κακόν.

Κάθε Χριστιανός, κληρικὸς ἢ λαϊκός, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πῇ ἐλεύθερα τὴν γνώμην του καὶ νὰ συστήσῃ εὐλαβῶς νὰ τροποποιηθοῦν μερικὰ πράγματα. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶνε ἐξαιρετικῶς εὐλαβική. Ὁ κάθε λοιπὸν Χριστιανός ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφρασθῇ καὶ νὰ συστήσῃ εὐλαβῶς νὰ τροποποιηθοῦν μερικὰ ἐκφράσεις. Καὶ ἀρμοδία νὰ κάμῃ τὴν τροποποίησιν αὐτὴν εἶνε θεοβαίως ἡ Σεπτὴ Κορυφή τῆς Ἐκκλησίας μας.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

Ἀντιπρόσωποι, ὅπως ἀνανεώνωσι συνδρομητὰς τοῦ «Ὁρθόδοξου Παρατηρητοῦ» καὶ ἐγγράφωσι νέους τοιούτους, ἐπ' ἀμοιβῇ. Μόνον οἱ φέροντες ἐγγύησιν παρὰ τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου τῆς ἐνορίας των δύνανται νὰ ἀποταθοῦν.

ΑΡΘΡΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΔΙΑ ΤΟΝ «ΜΗΝΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ»

ΜΗΝΑ της Παναγίας ονομάζει ή σοφή Λαϊκή Παράδοσις τὸν μῆνα Αὐγουστον εἰς τὸν ὅποιον εἰσῆλθομεν ἥδη. Εἶναι ὁ γονιμώτερος τῶν μηνῶν, ὁ πλουσιώτερος εἰς συγκομιδὰς τῶν καρπῶν τῆς γῆς· εἶνε ἐκεῖνος περὶ τοῦ ὁποῦ νεώτερος ποιητὴς ἐτραγουδῆσεν: «Αὐγουστε, καλὲ μου μῆνα, νᾶσουν δυὸ φορές τὸν χρόνο!» Ἀλλὰ συγχρόνως εἶνε καὶ ὁ μῆν πού εἶνε κατ' ἐξοχὴν ἀφιερωμένος εἰς τὴν Παναγίαν Παρθένον πρὸς τὴν Ὅποιαν ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ «θεῖω νεύματι» εὐηγγελίσθη τὴν μέλλουσαν δι' Αὐτῆς ἐνσάρκωσιν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Ἡ Παναγία ἀπέβη ἐπὶ τῆς γῆς Μήτηρ Θεοῦ, Μήτηρ Φωτός. Ἀπέβη πηγὴ ἐκ τῆς ὁποίας προῆλθεν ἡ ἀγιωτέρα διδασκαλία περὶ τοῦ ἐπὶ γῆς προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ἰδιαίτατα δι' ἡμᾶς τοὺς Ὁρθόδοξους ὁμογενεῖς ἡ Παναγία, τὴν ὁποίαν ἡ νεωτέρα Ἐκκλησιαστικὴ Φιλολογία ὕμνησε μὲ τόσῃν ποικιλίαν κοσμητικῶν καὶ ἐξαιρετικῶς χαρακτηριστικῶν ἐπιθέτων, ἦτο καὶ εἶνε τὸ συνδετικὸν ποῦ συνδέει δύο μεγάλα ἰδανικά τῆς ζωῆς μας: τὸ ἰδεῶδες τῆς Θρησκείας μας καὶ τὸ ἰδεῶδες τῆς ὁμογενείας. Κανεὶς ἄλλος δὲν δύναται νὰ ἐμβαθύνῃ πλήρως ὅπως ὁ ὁμογενὴς ὅταν, εἰς τοὺς μεγάλους ἀγῶνας, τονίζῃ εἰς τὴν πρὸς τὴν Παναγίαν παράκλησιν:—«διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τείχος καὶ προστασίαν». Δι' αὐτὸ καὶ ἀφιέρωσεν ὁ λ ὁ κ λ η ρ ο ν μ ῆ ν α πρὸς τὴν Παναγίαν. Καθ' ὅλον αὐτὸν τὸν μῆνα Αὐγουστον εἰς ὅλους τοὺς Ναοὺς μας, θὰ δοξάζεται τὸ ὄνομα τῆς Παναγίας μὲ τὸν ὠραῖον ἐκεῖνον ὕμνον ποῦ τόσον εὐλαβικά ἔγραψεν ὁλόκληρος ὁ ὁμογενὴς κόσμος καὶ ὁ ὁποῖος ἀρχίζει μὲ τὸ «Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν.»

ΑΣ ΜΗ ΓΙΝΩΝΤΑΙ

ΔΕΝ εἶνε ὠραῖον οὔτε καὶ χριστιανικὸν νὰ γίνηται αὐτὸ τὸ ὅποιον γίνεται εἰς μερικὰς Κοινότητες. Τὰ ζητήματα τοῦ Ἱ. Κλήρου δὲν εἶνε ζητήματα τὰ ὁποῖα εἶνε δυνατόν νὰ τεθοῦν εἰς ψηφοφορίαν καὶ νὰ καλοῦνται οἱ πάροικοι νὰ ψηφίσουν ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ Ἱερέως καὶ νὰ δημοσιεύωνται μάλιστα κατόπιν καὶ διὰ τοῦ Τύπου τὰ ἀποτελέσματα τῆς ψηφοφορίας ὅτι «ὑπὲρ τοῦ Ἱερέως ἐψήφισαν τόσοι, καὶ ἐναντίον του ἐψήφισαν τόσοι.» Θὰ εἶνε καλὸν νὰ μὴ φθάνουν π ο τ ἔ μέχρῃς αὐτοῦ τοῦ σημείου τὰ πράγματα ὥστε νὰ ἐξευτελιζήται τὸ Ἱερατεῖόν μας, διότι ὠρισμένως εἶνε ἐξευτελι-

σμός καὶ μάλιστα τοῦ χειρίστου εἵδους δι' ἓνα κληρικὸν νὰ ἐξαρτᾶται ἡ περαιτέρω ἡσυχία τοῦ ἀπὸ «κοσμικᾶς» ψηφοφορίας. Ἰὰ ζητήματα τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου λύονται μ ὁ ν ο ν ὑπὸ τῆς Σεβαστῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας τῆς ὁποίας τὴν συμβουλὴν καὶ τὰς πεφωτισμένας ὁδηγίας πρέπει ὅλαι ἀνεξαιρέτως αἱ Κοινότητες, μηδεμιάς ἐξαιρουμένης, νὰ δέχωνται ἀσυστητῇ. Ὅσαι Κοινότητες ἤκουσαν τὰς εἰσηγήσεις τῆς ο ὕ δ ἔ π ο τ ε ἔ χ α σ α ν διότι αὐτὴ ἔχει τὴν μακρὰν πείραν τοῦ παρελθόντος ἐπὶ ζητημάτων Κοινοτικῶν καὶ Ἱερατικῶν. Ἀλλ' ἐξ ἄλλου θὰ εἶνε καλὸν καὶ οἱ εὐλαβέστατοι Κληρικοὶ μας, προβλέποντες καταλλήλως καὶ προλαμβάνοντες ἐγκαιρότερον, νὰ μὴ ἀφήνουν π ο τ ἔ νὰ φθάσουν τὰ ζητήματά των ἢ ἡ περαιτέρω παραμονὴ των εἰς τινὰ Κοινότητα μέχρι τῆς κάλπης, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἔχουν πραγματικὸν Πατέρα δυνάμενον νὰ βοηθήσῃ αὐτοὺς εἰς ὅλα τὰ προβλήματα των.

Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ μηνύματα, τοῦλάχιστον διὰ τοὺς πολυτέκνους γονεῖς, ἔρχονται ἐκ τῆς προοδευτικῆς Τουρκίας τελευταίως. Μὲ σχετικὴν ἀνακούφισιν θὰ ἀκούσουν καὶ οἱ ἐν τῇ πατρίδι μας ὅτι εἰς τὸ γειτονικὸν Κράτος ἀπηγορεύθη ἐκ μέρους τοῦ ἐκεῖ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἡ προῖξ ἡ ὁποία κατεπίεζε τόσον πολὺ εἰς τὰ προηγούμενα ἔτη ἐκείνους πρὸ πάντων τοὺς γονεῖς οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀρκετὰ θήλεα τέκνα. Πολλοὶ γονεῖς καὶ πολλοὶ ἀδελφοὶ τί δὲν ὕφισταντο καὶ τί δὲν ὕφιστανται ἀκόμη διὰ νὰ ἐξεύρουν τὰ οἰκονομικὰ μέσα νὰ ἀποκαταστήσουν τὰς κόρας των ἢ τὰς ἀδελφάς των κατόπιν μυρίων συμφωνιῶν καὶ «παζαρευμάτων» τοῦτ' αὐτὸ ἐμπορικῶν, ἀγνωσμένων τελείως τῶν προσόντων τῶν κοριτσιῶν. Ἐθασίλευεν ὁ γνωστὸς ἐμπορικὸς νόμος τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως, ὁ ὁποῖος καὶ βασιλεῦει ἀκόμη εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν κοριτσιῶν μας ἐν τῇ πατρίδι! Διότι μερικοὶ γάμοι καταντοῦν τοῦτ' αὐτὸ «ἐμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις.» Ἰδοὺ ὅμως τί ἀποφάσεις ἔλαθεν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐν Τουρκίᾳ. Ἀς τὰς ἀκούσωμεν. Ἀπηγόρευσε: 1ον) Τὴν τέλεσιν γάμων εἰς τὰ ξενοδοχεῖα, εἰς τὰ χῶλς καὶ εἰς τὰ δημόσια κτίρια. 2ον) Κατήργησε τὴν προῖκα τῆς νύμφης πρὸς τὸν γαμβρόν. 3ον) Τὰ γεύματα, τὰ δείπνα, τοὺς χοροὺς καὶ τὰς πολυεξόδους καὶ πολυτελεῖς διασκεδάσεις εἰς τὰ δημόσια κέντρα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων. 4ον) Τὴν χρῆσιν πολλῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν εἰς γαμήλια γεύματα. Οἱ παραβάται θὰ τιμωρῶνται αὐστηρότατα, συντασσομένου κατ' αὐτῶν σχετικοῦ πρωτοκόλλου. Εἶνε καιρὸς νὰ πάρωμεν ἐν καλὸν μάθημα περὶ προικὸς γύρω ἀπὸ τὴν ὁποίαν τόσα θλιβερά ἐπεισόδια σημειοῦνται καὶ τόσαι παρεξηγήσεις.

Ἀρχιμ. Γερμ. Πολυζωίδου

Ο ΑΜΒΟΝ

ΤΙ ΕΙΝΕ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΙΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ΚΑΙ ΠΩΣ ΚΑΤΟΡΘΟΥΤΑΙ

«Τί ἐτι ὑστερῶ;» — «Ένας νεανίσκος μὲ διαθέσεις κα-
λάς. — Ἐλλειψίς θάρρους. — Ἄνεχώρησε λυπού-
μενος». — Πόσοι ἀπὸ ἡμᾶς ἔχουν ἀνεξαρτησί-
αν φρονήματος; — Ὁρισμὸς χειραφετήσεως.
— Πῶς κατορθοῦνται; — Διὰ τῆς ὁρθῆς ἐκ-
τιμήσεως τῶ νπραγμάτων. — Διὰ μὴ ὑ-
ποδουλώσεως εἰς αὐτά. — Μὴ θεο-
ποιούντες αὐτά, διότι ἐξεκλίναμεν
τότε τελείως ἀπὸ τὸν προορι-
σμόν μας. — Εἶνε μέσα διὰ
τὸν σκοπὸν μας. — Συνε-
χῆς ἄσκησις. — Συνε-
γὸς ἢ Θεία Χάρις.

(Εἰς τὴν 12ην Κυριακὴν Ματθαίου, 20ῆς Αὐγούστου)

«Τί ἐτι ὑστερῶ;» (Ματθ. ΙΘ' 21)

ΕΝΑΣ ΝΕΑΝΙΣΚΟΣ

Ένας νεαρὸς προσῆλθεν εἰς τὸν Χριστόν, λέγει τὸ ση-
μερινὸν Εὐαγγέλιον, διὰ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ Αὐτὸν μίαν ἀπάν-
τησιν εἰς τὸ μέγα πρόβλημά του τὸ ὁποῖον τὸν ἐβασάνιζεν.
Διότι ἐνῶ εἶχε ζήσει σύμφωνα μὲ τὸν νόμον, ἐνῶ εἶχεν ἀπο-
φύγει τοὺς φρόνους, ἐνῶ εἶχεν ἀποφύγει τὴν μοιχείαν, ἐνῶ
εἶχεν ἀποφύγει τὰς κλοπὰς, τὴν ψευδομαρτυρίαν, ἐνῶ ἐτί-
μα τοὺς γονεῖς του καὶ ἠγάπα τὸν πλησίον του, ἐν τούτοις
δὲν ἦτο βέβαιος ἂν θὰ ἠξιῶνετο τῆς αἰωνίου βασιλείας.

Καὶ ὁ Χριστὸς τοῦ εἶπε πῶς ἂν θέλῃ νὰ εἶνε «τέλειος»
πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν, εἰς δεδομένην στιγμὴν, νὰ θυ-
σιάσῃ τὰ πάντα, καὶ τὰ προσφιλέστερά του ἀκόμη, χάριν
τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. «Ἀκούσας ὁ νεανίσκος τὸν λό-
γον ἀνεχώρησε λυπούμενος· διότι εἶχε πολλά». (Ματθ. ΙΘ'
22). Δὲν ἠμποροῦσε ὁ νεανίσκος νὰ ἀποξενωθῇ ἀπὸ τὰ πρά-
γματά του, τὰ κινητὰ ἢ τὰ ἀκίνητα. Δὲν εἶχε τὴν δύναμιν
νὰ ἀποξενωθῇ ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ τοῦ προσκαίρου αὐτοῦ κόσμου
χάριν τῶ αἰωνίου Χριστοῦ. Δὲν ἠθέλεν οὔτε ἂν νὰ δοκι-
μάσῃ ζητῶν μάλιστα καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ἐφόσον
ἄλλως τε «παρὰ Θεῷ τὰ πάντα δυνατά». (Ματθ. ιθ' 26).

Πόσοι ἄρα γε ἀπὸ ἡμᾶς ἔχομεν ἀνεξαρτησίαν ἀπὸ τὰ
γῆινα ἀγαθὰ; Ἀτυχῶς ἐλάχιστοι διὰ νὰ μὴ πῶ κανεῖς. Δι'
αὐτὸ θὰ ἀναλύσωμεν σήμερον καὶ εἰς τὸ προσεχὲς ἐπίσης
κήρυγμα τὸ θέμα περὶ χειραφετήσεως ἀπὸ τῶν υλικῶν καὶ

ἐγκοσμίων ἀγαθῶν, ἐξετάζοντες ἂν πῶς ἀποκτᾶται αὕτη
καὶ Βοῦ ποῖα εἶνε τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς.

ΜΕΡΟΣ Αὐν.

ΠΩΣ ΑΠΟΚΤΑΤΑΙ Η ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΙΣ;

Χειραφετήσις ἢ Ἄνεξαρτησία ἀπὸ τῶν υλικῶν ἀγαθῶν
εἶνε ἡ δύναμις διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀπελπίζεται
καὶ δὲν ἀπογοητεύεται ὅταν στερηθῇ κατὰ θεωρούμενον διη-
θεν πολύτιμον ἐγκόσμιον ἀγαθόν. Ἄνεξαρτησία ἀπὸ τῶν
υλικῶν ἀγαθῶν εἶνε ὅταν ὁ ἄνθρωπος φθάσῃ εἰς ἕν σημει-
ον ὥστε ὡς ἄλλος Ἰώβ, οὐδεμίαν νὰ δοκιμάσῃ ἀπελπίσαν
ὅταν πρόκηται νὰ χάσῃ ὅ,τι ἔχει. Τούναντίον δὲ καὶ ἐπὶ τῇ
ἀπωλείᾳ καὶ τῶν προσφιλεστέρων του ἀκόμη προσώπων νὰ
τονίζῃ τὸ: «εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου ἐυλογημένον».

1ον. ΔΙΑ ΤΗΣ ΟΡΘΗΣ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΣ ΓΗΙΝΩΝ

Ἀπὸ τὸ χαρακτηριστικὸν παράδειγμα τοῦ Ἰώβ ἠμπο-
ροῦμεν νὰ ἐννοήσωμεν τί εἶνε πραγματικῶς χειραφετήσις
ἀπὸ τῶν υλικῶν ἀγαθῶν, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ σχηματίσωμεν
τὴν γνώμην ὅτι αὕτη ἀφορᾷ εἰς μόνον τοὺς πλουσίους. Ὁ-
χι! Μυριάκις ὅχι! Διότι εἶνε δυνατόν νὰ εἶνε κανεῖς πάμ-
πλουτος, νὰ εἶνε Μόργκαν, νὰ ἔχῃ τοῦ Κροίσου τὰ ἀγαθὰ
καὶ ἐν τούτοις νὰ εἶνε ἀνώτερος, νὰ εἶνε κύριος τῶν ἀγα-
θῶν του, νὰ μὴ παρασύρῃται ἀπὸ αὐτά· ὅπως πάλιν εἶνε
δυνατὸν νὰ εἶνε πάμπτωχος, νὰ εἶνε καὶ τοῦ «Ἰρου πτωχό-
τερος» καὶ νὰ εἶνε προσκεκολλημένος ψυχῇ καὶ σώματι εἰς
τὰ ἐγκόσμια καὶ δοῦλος τῶν υλικῶν ἀγαθῶν, ὅπως δεικνύ-
ουν ἄφθονα παραδείγματα σήμερον.

2ον. ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΗ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΕΩΣ ΕΙΣ ΑΥΤΑ

Οὔτε πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ἐπειδὴ τὰ γῆινα ἀγα-
θὰ περικλείουν πολλοὺς κινδύνους πρέπει νὰ τὰ καταδικά-
σωμεν καὶ νὰ ἀποσυρθῶμεν εἰς τὰ βουνά. Ὁχι. Ἐκεῖνο τὸ
ὁποῖον κακίζομεν εἶναι μόνον ἡ ἄ κ ρ α τ ο ς π ρ ο σ ῆ-
λ ω σ ι ς τ ο ῦ ν ο ῦ εἰς τὰ θέληγτρα τοῦ κόσμου καὶ
ἡ διαρκὴς ἀπασχόλησις μὲ αὐτὰ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥ-
στε νὰ κυριευθῶμεν ἀπὸ αὐτά, γινόμενοι δοῦλοι τῶν. Διότι
κάθε ἄνθρωπος, ἐργαζόμενος τιμῶς, χωρὶς νὰ βλάπτῃ τοὺς
ἄλλους, ἔχει καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἀποκτᾷ περιουσίαν, προῖόν
τῶν κόπων καὶ τῆς ἐργασίας του. Ἄλλ' ὑπάρχει κίνδυνος
μήπως ἐν τῇ ἐπιζητησίᾳ καὶ χρήσει τῶν υλικῶν ἀγαθῶν, ἐ-
νεκα τῶν στιγμαιῶν ἡδονῶν ποὺ περιέχουν, μεταβάλλωμεν
τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἐδημιουργήθησαν θεωροῦντες
αὐτὰ ὡ ς τ ὸ π ᾶ ν, ὡς τὸν τελικὸν σκοπὸν μας καὶ
ὅχι ὡς μέσον διὰ τὴν ἀσφαλεστέραν ἐπιτυχίαν τοῦ προορι-
σμοῦ μας.

3ον. ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΗ ΘΕΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΑΥΤΩΝ

Τότε τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶνε βεβαίως καταστρεπτικά.
Χάνοντες τὴν ἐσωτερικὴν ἐκείνην ἀνεξαρτησίαν τῆς ψυχῆς
καὶ τῶν φρονημάτων μας, θὰ θεωρήσωμεν τὴν γῆν αὐτὴν
καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς ἀγαθὰ, ὡ ς τ ὸ π ᾶ ν. Θὰ θεοποιή-
σωμεν αὐτά. Θὰ λατρεύσωμεν τὰ φθαρτὰ τίσιματα ἀντὶ τοῦ
Ἀφθάρτου καὶ Ἀναλλοιώτου Θεοῦ. Θὰ λησμονήσωμεν τε-
λείως, καὶ κατὰ θεωρίαν καὶ κατὰ πράξιν, ὅτι ὑπάρχει καὶ
ἄλλη πέραν τοῦ τάφου ζωὴ, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἐπλάσθη-
μεν. Δὲν θὰ ἔχωμεν τὴν δύναμιν νὰ ἀπαρνηθῶμεν τὰ πρόσ-
καιρα καὶ γῆινα. Θὰ πάθωμεν διηλαδὴ ὅ,τι ἔπαθε καὶ ὁ νε-

ανίσκος τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ὁ ὁποῖος ἐνῶ εἶχε ὅλα τὰ μέσα καὶ ὅλας τὰς εὐκαιρίας, δὲν ἠδύνατο ἐν τούτοις νὰ ἀποξενωθῇ ἀπὸ τὰ φθαρτὰ καὶ γήινα, καὶ προϋτίμησε νὰ τρέχῃ ὅπισθεν αὐτῶν παρὰ νὰ ζῇ τὸν βίον τοῦ Χριστοῦ.

Κοιτάξατε γύρω: ἡ ἀρπαγὴ, ἡ ληστεία, τὰ ἐγκλήματα ποὺ καθημέραν ἀκούονται εἶναι ἀποτελέσματα τῆς θεοπορήσεως τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν. Ἐπειδὴ ἐθεοποίησεν αὐτὰ, ἀρπάξει ὁ ἄδικος ἔμπορος· ἐπειδὴ ἐθεοποίησεν αὐτὰ καὶ θέλει νὰ ἀποκτήσῃ περισσότερα ὁ ἀποτρόπαιος ὕλιστής, προσπαθεῖ νὰ ἀπογυμνώσῃ τὸν ἄλλον. Τὸ κατακτικὸν πνεῦμα ἔχει στήσῃ παντοῦ τὴν ἔδραν του. Ὑπεδουλώθημεν ὅλοι μας μικροί, μεγάλοι, πλούσιοι καὶ πτωχοὶ εἰς τὰ γήινα ἀγαθὰ. Τὰ θεωροῦμεν ὡς τὸν μόνον προορισμὸν μας! Τὰ ἐκλαμβάνομεν ὡς τὸ πᾶν εἰς τὸν κόσμον αὐτόν!

4ον. ΘΕΩΡΟΥΝΤΕΣ ΑΥΤΑ ΩΣ ΜΕΣΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΝ ΜΑΣ

Ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Χριστοῦ καθ' ὅλον τὸν ἐπὶ γῆς βίον Του, μᾶς ἔδειξε τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἠμπορούσαμεν νὰ ἀπαλλαγώμεν ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῶν ἐγκοσμίων. Ὁ δὲ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει ἐπὶ λέξει τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικά: «καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ ἔχοντες κατοχὴν, καὶ οἱ μεταχειριζόμενοι τὸν κόσμον τοῦτον ὡς μηδόλως μεταχειριζόμενοι· διότι τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου παρέρχεται» (Α' Κορ. Ζ' 30), δηλ. δὲν πρόκειται περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἐγκοσμίων ἀλλὰ περὶ τῆς ὀρθῆς χρήσεως αὐτῶν. Πρέπει μὲ ἄλλας λέξεις νὰ ἐκλαμβάνωμεν αὐτὰ ὅχι ὡς σκοπὸν τοῦ βίου μας, ἀλλ' ὡς μέσα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς σωτηρίας μας, πρῶγμα τὸ ὁποῖον πρέπει παντοῦ καὶ πάντοτε νὰ μᾶς ἀπασχολῇ.

5ον. ΕΠΙΜΕΝΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΙ

Ἄλλ' ἐὰν κατέστη κανεὶς ἥδη δοῦλος τῶν γηίνων ἀγαθῶν τί πρέπει νὰ κάμῃ διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν πραγματικῶς τρομερὰν αὐτὴν δουλείαν καὶ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του; Βεβαίως ἡ ἔξις γίνεται δευτέρα φύσις καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν δουλείαν δύσκολος. Δύσκολος, ἀλλ' ὅχι καὶ ἀδύνατος διότι ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς εἰς τὸ σημερινὸν Εὐαγγέλιον εἶπε: «παρὰ τῷ Θεῷ τὰ πάντα εἶναι δυνατὰ». (Ματθ. ΙΘ' 26).

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

Ἐχομεν πολλὰ, πλεῖστα ὅσα ἄλλως τε παραδείγματα κατὰ τὰ ὁποῖα ἄνθρωποι φύσει βραδύγλωσσοι ὅπως ὁ ἀρχαῖος Δημοσθένης καὶ ἄλλοι, διὰ τῆς θελήσεως καὶ τῆς ἐπιμονῆς καὶ τῆς ἀδιακόπου προσπάθειάς των, ἔγιναν οἱ διασημότεροι τῶν ρητόρων. Καὶ ὁ δουλεύων εἰς τὰ γήινα ἀγαθὰ, ἔχων βοηθὸν καὶ τὴν θείαν χάριν, ἡ ὁποία «θεραπεύει τὰ ἀσθενῆ» ὅχι μόνον θὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν δουλείαν τῶν γηίνων, ἀλλὰ καὶ πρότυπον πάσης ἀρετῆς θὰ ἀναδειχθῇ ὅπως συνέβη καὶ μὲ πολλοὺς, μὲ πλείστους ὅσους τῶν Χριστιανῶν τῶν πρώτων-πρώτων αἰώνων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐξετάσαντες ἥδη τί εἶναι χειραφετήσις ἀπὸ τῶν ὑλικῶν πραγμάτων καὶ πῶς αὕτη ἀνακτάται ἀπολεσθεῖσα, θὰ ἐξετάσωμεν εἰς τὸ προσεχές φύλλον «ποῖα εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τὰ εὐεργετικὰ τῆς χειραφετήσεώς μας ἀπὸ τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν.»

Ι. Α. Παπαδοπούλου

Ο ΚΑΤ' ΑΡΕΤΗΝ ΒΙΟΣ

Μόνον οἱ εὐτόλμοι καὶ ἠθικῶς γενναῖοι ἄνθρωποι ἀποβαίνουν πολῦτιμοι καὶ κοινωφελεῖς παράγοντες τῆς ζωῆς καὶ εὐεργετικοὶ εἰς τὴν κοινωνίαν. Διότι τὸ ἠθικὸν σθένος παρακολουθεῖται ὑπὸ τῆς ἀρετῆς, τῆς μεγαλοφυχίας, τῆς εὐλικρινείας, τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ζήλου. Κεφάλαιον δὲ τῶν ἀρετῶν πρέπει νὰ εἶνε ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ζῶσα πίστις καὶ ὁδηγὸς τοῦ βίου μας πρέπει νὰ εἶνε τὸ Εὐαγγέλιον τῆς θεϊκῆς ἀληθείας.

Τοιαύτη ἐμφανίζεται ἐν τῇ πραγματικότητι ἡ κοινωνικὴ ζωὴ· ἀγρὸς πλήρης ἀκανθῶν καὶ τριβόλων, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ συλλέξωμεν ἐπιμελῶς τὰ ρόδα τῶν ἀρετῶν μας, διὰ νὰ δρέψωμεν ἕκαστος τὸν ἀνεκτίμητον στέφανον τῆς ἠθικῆς μας ἀξίας.

Ἄλλ' εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς ἔγκειται ἡ γοητεία τῆς ζωῆς, ἡ ὁποία, χωρὶς τὰς δυσκολίας της, καμμίαν ἠθικὴν ἀξίαν δὲν θὰ εἶχεν.

Εἶνε σκληρός, ἀλλ' ὠραῖος ὁ ἀγὼν τῆς ζωῆς, διὰ τὸν ὁποῖον ἡ μὲν κοινωνία μᾶς ἀμείβει μὲ τὴν ἐκτίμησίν της, ὁ δὲ Θεὸς διὰ τῆς εὐλογίας Του καὶ τῶν ἐπιγγελλόμενων ἀγαθῶν τῆς Αἰωνιότητος. Ὁ κατ' ἀρετὴν βίος, οὗτος μόνος ἀμείβεται ὡς νόμιμος ἀγὼν. Ἄλλως καὶ «ἂν ἀθλῇ τις οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ», βεβαίως ὁ τῶν ἐθνῶν Ἀπόστολος (Β' Τιμ. 25)

Ἡ ζωὴ δὲ ν εἶνε σκοπός, ἀλλὰ μέσο ν ἀναδείξῃς ἕκαστον ἄνθρωπον ὡς ἐπαξίου ἐργάτου τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ προορισμοῦ διὰ τὸν ὁποῖον καὶ ἐπλάσθη. Ἡ ζωὴ εἶναι ἡ κλίμαξ τῆς ἠθικῆς ἀναδείξεως.

Πρέπει λοιπὸν νὰ θελήσωμεν νὰ ἀνέλθωμεν διὰ τῶν βαθμίδων τῆς προσωπικῆς μας ἀξίας εἰς τιμίας ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσεις καὶ νὰ ἀποδώμεν λύχον ἐπὶ τὴν λυχνίαν φαίνοντες.

Ἄς προσέχωμεν ὅμως νὰ παραμένωμεν ἀκλόνητοι καὶ εὐσταθεῖς ἐπὶ τῶν ἠθικῶν μας ἀρχῶν καὶ πεποιθήσεων, μηποτε πέσωμεν. «Ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ» (Α' Κορ. 11, 22), δηλαδὴ ἐκεῖνος πὺν νομίζει ὅτι στέκει καλά, ἂς προσέχῃ νὰ μὴ πέσῃ.

"THE EASTERN ORTHODOX CHURCH"

ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΠΟΛΥΖΩΙΔΟΥ — ΕΚΔΟΣΙΣ DIVRY

Συγγραφεῖσα τελευταίως ἀγγλιστί, χάριν τῶν μὴ Ἑλληνοφώνων Ὁρθοδόξων καὶ κυρίως χάριν τῶν Ἀμερικανίδων συζύγων τῶν ὁμογενῶν μας, καθὼς καὶ γενικῶς χάριν τῶν μὴ ἐννοούντων τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ἐπιθυμούντων νὰ ἔχουν διαφόρους χρησίμους, συστηματικὰς καὶ θετικὰς πληροφορίας περὶ τῶν διδασκαλιῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. — Τὸ παλυσέλιδον τοῦτο βιβλίον εἶναι τυπωμένον ἐπὶ χάρτου ὠραίου, μὲ ἀγγλικά στοιχεῖα καθαρά, μὲ πολλὰς εἰκόνας ἐλαστικές, καὶ δύναται νὰ δοθῇ καὶ ὡς ἐν ὠραῖον δῶρον εἰς Ἀμερικανούς φιλέλληνας ἢ ἄλλους φιλοπρόσους.

Τιμᾶται κομψῶς δεδεμένον 75 σέντς.

Γράψατε:

D. C. DIVRY, Inc., 240 W. 23rd St., Ntw ork

M. B. HAVERHILL

ΔΙΑΤΙ ΜΕ ΕΛΑΦΡΟΤΗΤΑ ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΝ ΤΑΣ ΘΕΙΑΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ;

Διατί σήμεραν υπάρχουν πλείστοι άπιστοῦντες εἰς τὰς Γραφάς; Ἀπάντησις. Διότι ἡ ἀπιστία θεωρεῖται σήμεραν ὡς ἀνωτέρα διανοητικὴ κατάσταση. Ἀρνοῦνται τὸν Χριστὸν πρόσωπον θεῖον, πρόσωπον μοναδικὸν καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας παρελθόντος καὶ μέλλοντος. Ὁ κατὰ τοῦ Χριστοῦ συγγραφέας Ρενὰν τόσον ἐθαύμαζε τὰ ἐκπολιτιστικὰ ἀποτελέσματα τοῦ Εὐαγγελίου ὥστε νὰ γράφῃ τὴν ἐξῆς ἀλήθειαν: «θὰ διασαλευθῶσι τὰ θεμέλια τοῦ κόσμου καθ' ἣν ἡμέραν θὰ ἐκλείψῃ τὸ ὄνομα Σου ἐπὶ τῆς γῆς».

Σήμεραν διασαλεύονται τὰ θεμέλια τοῦ κόσμου. Οἱ ἀρνούμενοι τὸν Χριστὸν πληθύνονται, παραλλήλως δὲ συναυξάνει καὶ ἡ ἀνομία. Εἰς τοὺς καιροὺς μας θὰ ἴδωμεν πολλοὺς ἀντιχριστοὺς. Μὲ μεγάλην ἐλαφρότητα πλείστοι ἀπορρίπτουν τὴν Ἀγίαν Γραφήν, βιβλίον ἀπείρου σημασίας, μόνην γνήσιαν πηγὴν τῶν σχέσεων Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Οἱ Ἀπόστολοι ἔλαβον τὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου καὶ πάντες ἀνεξαιρέτως ἐπεβεβαίωσαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου δεχθέντες βίαιον θάνατον. Ἀνθρώποι ἀπλοῖκοι ἦ καὶ τῶν ἀνωτάτων τάξεων οὐδέποτε ἀνέλαβον δυσκολωτὴν ἐπιχειρήσιν χωρὶς νὰ ἐλπίζουσιν ὅτι μετὰ μακροὺς ἀγῶνας ἐπὶ τέλους θὰ ἐπιτύχουσιν πλοῦτη, δόξαν, τιμὰς.

Ἐξαίρεσιν τοῦ γενικοῦ κανόνος ἀπετέλουν μόνον οἱ Ἀπόστολοι. Διαμείναντες ἐπὶ 3 ἔτη μετὰ τοῦ Κυρίου ἀχώριστοι, ἐπίστευσαν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προφητειῶν καὶ τῶν τύπων τῆς Μωσαϊκῆς νομοθεσίας ἐν τῷ προσώπῳ Αὐτοῦ ὡς τὸ προεπηγγελμένον Μεσσία, ὑπήκουσαν εἰς τὴν διαταγὴν Του νὰ διακηρύξουσιν τὸ ὄνομα Του ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Οὐδαμοῦ τῆς ἱστορίας θὰ ἴδωμεν ὅτι στρατιῶται ἐπέδειξαν τόσῃ ἀφοσίωσιν εἰς τὸν ἀρχηγὸν ὥστε νὰ πολεμήσουσιν μέχρις ἐσχάτου γήρατος ὑπὲρ αὐτοῦ.

Οἱ Μακεδόνες ἂν καὶ ἀφωσιωμένοι εἰς τὸν Ἀλέξανδρον ἠρνήσαντο ἐπιμόνως νὰ προχωρήσουν πέραν τῆς Περσίας πρὸς τὰς Ἰνδίας. Ἀλλ' οἱ Ἀπόστολοι οὐδέποτε ἐσκέφθησαν νὰ λέγουν: «Ὁχι, δὲν προχωροῦμεν! Παραπάνω ὑπάρχει θάνατος! Ἀρκετὰ ἐκοπιάσαμεν! Τώρα καιρὸς νὰ παίρνωμεν τὴν σύνταξιν!» Ἄς ἀποθάνουν ἐκεῖνοι αἱ ψυχαὶ! Ἀρκετὰ ἐκοπιάσαμεν! Ἀρκετὰ ἐδάρθημεν περὰ μίαν τεσσαράκοντα πολλάκις! Ἐφυλακίσθημεν, ἐβασανίσθημεν καὶ πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ἀπέθανον ἐν βασανιστηρίοις... Ἀπεναντίας συνέβη κατὰ τὴν ἀλλόκοτον εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν: δηλαδὴ ἔχαιρον εἰς τὰ παθήματά των καὶ εἰς τὰς στερήσεις των (ἴδε ἐπιστ. Κορινθ. Β' Κεφ. 11, Ἑδάφ. 23-33).

Πᾶς ἄνθρωπος σοφὸς ἢ ἄσοφος δικαίως θὰ ἐρωτήσῃ: Τόση πίστις, τόση ἀφοσίωσις πόθεν προέρχεται; πόθεν πηγάζει; Ἡ ἀπάντησις εἶναι πολὺν εὐκολος. Συνέζησαν μετὰ τὸν Κύριον ἐπὶ 3 ἔτη, ἕνα πρόσωπον μοναδικὸν εἰς ἑξωτερικὴν ἐμφάνισιν, εἰς λόγον ἰσχυρόν, ἀκαταγώνιστον ὥστε οἱ ἀκούοντες νὰ λέγουν: «Οὐδέποτε ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος». Ὅπου καὶ ἂν παρουσιάζετο, τὰ πλήθη ἠλετριζόντο. Εἶδον ζῶν ἁγίαν ὑπεράνω πάσης περιγραφῆς, πρωτοφανή. Ἀλλ' εἶδον καὶ τὰ θαυμάσια ἔργα Του πιστοποιούντα τὴν οὐράνιον προέλευσίν Του. Εἶναι γνωστὸν τὸ ρητόν: «Οἱ μὲν Ἰουδαῖοι σημεῖον ζητοῦσιν, οἱ δὲ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΠΟΚΤΗΜΑ

Η ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς ἐν τῇ μερίμνῃ τῆς ὁπως γνωρίσῃ εἰς τὸν Ἑλληνισμόν τῆς Ἀμερικῆς τὴν ζωὴν τῶν μελλόντων αὐτοῦ Ἱερῶν καὶ Διδασκάλων, προητόμασε Κινηματογραφικὴν Ταινίαν εἰς τὴν ὁποίαν εἰκονίζεται μὲ ὅλας τῆς τὰς λεπτομερείας ἡ ζωὴ καὶ ἡ κίνησις τῆς Σχολῆς.

Ἡ Κινηματογραφικὴ αὕτη Ταινία θὰ προβληθῇ ἐντελῶς δωρεάν εἰς τὰς Κοινότητας. Εἰς οὐδὲν ἔξοδον θὰ ὑποβληθῶν αὐτῇ ἀκόμη καὶ τὰ Προγράμματα ἐξετυπώθησαν καὶ ἀποστέλλονται εἰς αὐτὰς ἀπὸ τὴν Σχολήν.

Ἡ σειρά τῆς προβολῆς τῆς Κινηματογραφικῆς Ταινίας «Ἡ Ζωὴ εἰς τὴν Προπαρασκευαστικὴν Θεολογικὴν Σχολήν» θὰ εἶναι ὡς ἐξῆς:

Κυριακὴ, Αὐγούστου 13—Ἀγ. Τριάς, Indianapolis, Ind.
Δευτέρα, Αὐγ. 14—Ἀγ. Κωνσταντῖνος, E. St. Louis, Ill.
Τρίτη, Αὐγ. 15—Ἀγ. Νικόλαος, St. Louis, Mo.
Πέμπτη, Αὐγ. 17—Ἀγ. Πάντες, Peoria, Ill.
Παρασκευή, Αὐγ. 18—Κοίμησις, E. καὶ Moline, Ill.
Σάββατον, Αὐγ. 19—Ἀγ. Κωνσταντῖνος καὶ Ἑλένη, Chicago, Ill.
Κυριακὴ, Αὐγ. 20—Ἀγ. Δημήτριος, Chicago, Ill.
Δευτέρα, Αὐγ. 21—Κοίμησις, Chicago, Ill.
Τρίτη, Αὐγ. 22—Ἀγ. Βασίλειος, Chicago, Ill.
Τετάρτη, Αὐγ. 23—Ἀγ. Ἀνδρέας, Chicago, Ill.
Πέμπτη, Αὐγ. 24—Ἀγ. Τριάς, Chicago, Ill.
Παρασκευή, Αὐγ. 25—Ἀγ. Γεώργιος, Chicago, Ill.
Σάββατον, Αὐγ. 26—Εὐαγγελισμός, Chicago, Ill.
Κυριακὴ, Αὐγ. 27—Ἀγ. Νικόλαος, Chicago, Ill.
Δευτέρα, Αὐγ. 28—Κοίμησις, Chicago Heights, Ill.
Τρίτη, Αὐγ. 29—Ἀγ. Κωνσταντῖνος, Gary, Ind.
Τετάρτη, Αὐγ. 30—Ἀγ. Ἀνδρέας, So. Bend, Ind.
Πέμπτη, Αὐγ. 31—Γενικὴ Συγκέντρωσις τῆς Νεολαίας ὅλων τῶν Κοινοτήτων ἐν Σικάγῳ, Ἰλλινόϊς.

Διὰ τὰς ἄλλας Κοινότητας θὰ γράφωμεν εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος τοῦ «Ὁρθόδοξου Παρατηρητοῦ».

Ἑλληνες σοφίαν ζητοῦσι». Οἱ Ἀπόστολοι εἶδον καὶ τὰ δύο σοφίαν μοναδικὴν καὶ σημεῖα ἄφθονα μέχρις ἀναστάσεως νεκρῶν. Ἔτσι ἐξηγεῖται ἡ ἀφοσίωσις των εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου χωρὶς νὰ λογαριάζουν θάνατον διότι ἀπέβλεπον εἰς αἰῶνα ἀγαθὰ ἀνεκλάλητα καὶ ὅχι εἰς ἐφήμερα. Εἶχον λοιπὸν στερεὰ τὰ θεμέλια τῆς πίστεως.

Ὁ Πέτρος μαρτυρεῖ περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ λέγων: «συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν μετ' αὐτοῦ μετὰ τὴν ἀνάστασιν Αὐτοῦ ἐκ νεκρῶν» (Πράξεις κεφ. 10 ἐδάφ. 41). Ὁ Ἰωάννης εἰς τὴν Α' ἐπιστολὴν του Κεφ. 1 ἐδάφ. 1 λέγει: Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἦτο ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὅποιον ἠκούσαμεν καὶ εἶδομεν μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς μας καὶ αἱ χεῖρές μας ἔψηλάφησαν (περὶ τούτου λαλοῦμεν) περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς».

Εἶναι τόσον ἰσχυραὶ αἱ ἀλήθειαι τοῦ Εὐαγγελίου ὥστε πολλάκις εὐρίσκομαι εἰς ἀπορίαν: Διατί με τόσην ἐλαφρότητα ἀπορρίπτομεν τὴν διαρκὴ εὐτυχίαν ποὺ χαρίζει τὸ Εὐαγγέλιον. Διατί ζητοῦμεν τὴν χαρὰν καὶ τὴν εἰρήνην μακρὰν τοῦ Χριστοῦ, λέγοντες: Ἐλθετε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι καὶ ἐγὼ θὰ σᾶς ἀναπαύσω. Πουθενά ἄλλοθι δὲν εὐρίσκεται ἡ εὐτυχία. Εἴμεθα πάντες φίλοι καὶ ἐχθροὶ προσκεκλημένοι. Ὁ ἐπιζητῶν θρησκευτικὰς ἀληθείας, ἰσχυρὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις, ὡς ἀποκτήσῃ τὴν Ἀγίαν Γραφήν, διὰ νὰ μὴν εἶναι κάλαμος ὑπὸ ἀνέμου σαλεινόμενος, παρασυρόμενος ἀπὸ ἀνθρωπίνους διδασκαλίας χωρὶς θεμέλια. Θὰ βεβαιωθῇ περὶ τῶν θεῶν ἀληθειῶν καὶ οὐδεμία πλάνη θὰ εἶναι ἱκανὴ νὰ διαταράξῃ τὴν γαλήνην τῆς ψυχῆς του.

Θεοδωρήτου Κοκκινάκη, Διακόνου

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΕΝΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

Πρό καιρού είχα την εὐτυχίαν νὰ προσκληθῶ εἰς μίαν διώλεξιν ἣ ὁποία ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὁμιλητὴς ἦτο ὁ πραγματικὰ διάσημος φυσιοδίφης τῆς Ἀμερικῆς ARTHUR H. COMPTON τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Σικάγου, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε πρὸ τοῦ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου του τὰς θεωρητικὰς του ἀντιλήψεις μὲ τὴν παραστατικὴν σαφήνειαν καὶ εἰλικρίνειαν μεγάλου χριστιανοῦ ἐπιστήμονος.

Καὶ πρῶτα ἀνεφέρθη εἰς τὸ ζήτημα τῆς παραδοχῆς ὑπὸ πολλῶν ὅτι αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐκθέσεις ἀσχολοῦνται μὲ γεγονότα καὶ ὅτι αἱ πειραματικαὶ παρατηρήσεις ἔχουν καταδικάσει εἰς αἰώνιον ἔξορίαν τὸ «νομίζω» καὶ τὸ «ὑποθέτω». Ὁ καθηγητὴς ἐτόνισε μὲ ἰδιαιτέρον χρώμα καὶ περιέγραψε διὰ μακρῶν τὴν ἀντίθετον ἄποψιν. «Ἡ φαντασία» εἶπεν «ἴσως νὰ χρησιμοποιῆται περισσότερον ἀποτελεσματικὰ εἰς τὴν ἐπιστήμην ἢ εἰς τὴν τέχνην». Ἡ ἐπιστήμη φθάνει εἰς γενικότητος σπουδαιότητας κατόπιν τῆς δοκιμῆς καὶ τῶν συνεπειῶν τῶν διαφόρων ὑποθέσεων τὰς ὁποίας διετύπωσαν οἱ διάφοροι ἐρευνῆται.

Καὶ εἶναι ἀληθὲς ὅτι πολλαὶ θεωρίαι καὶ ὑποθέσεις δταν ἐτέθησαν εἰς τὴν βάσανον τῆς ἐξετάσεως καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβοῦς μηχανικῆς παρατηρήσεως ἀπεδείχθησαν ἐσφαλμένα. Καὶ ἀνέφερον ὡς τοιαύτας θεωρίας πρῶτον τὴν θεωρίαν τοῦ Πτολεμαίου διὰ τὸ Πλανητικὸν σύστημα καὶ τὴν θέσιν τῆς γῆς εἰς αὐτὸ ὡς κέντρον πέριξ τοῦ ὁποίου κινοῦνται ὅλοι οἱ ἄλλοι πλανῆται, δευτέρον τὴν θεωρίαν τοῦ «Φλογιστοῦ» στοιχείου τὸ ὁποῖον ἐπενόησεν ὁ STAHL ὡς συνιστάμενον ἀπὸ καθαρὸν πῦρ καὶ τρίτον τὴν θεωρίαν τοῦ Ἐλαστικοῦ Αἰθέρος διὰ τὴν μετάδοσιν τοῦ φωτός.

Καίτοι αἱ ὑποθέσεις αὗται ἀπεδείχθησαν ἐσφαλμένα, ἐνεθάρρυναν ὅμως ἔχι ὀλίγον τοὺς πειραματιστὰς οἱ ὁποῖοι δι' αὐτῶν ἐφθάσαν εἰς ἱκανοποιητικώτερας θεωρίας. Καὶ διηνεκῶς τὸ ἔργον τῶν ἐπιστημόνων ἐλέγχεται καὶ τροποποιεῖται καὶ λησμονεῖται διὰ νὰ ἀνοίξῃ νέους ὁρίζοντας καὶ νέας θεωρίας πρὸς ἐρμηνείαν τῶν ἀγνώστων. Οὐδεμία θεωρία καὶ οὐδὲν πείραμα θεωρεῖται ἀξιόλογον ἂν δὲν ὀδηγεῖται εἰς κᾶτι πού εἶναι ἄγνωστον. «Τὰ πειράματά μας καταστρώνονται διὰ νὰ ἐξετάσουν θεωρίας ἢ νὰ ἀνοίξουν νέα πεδία ἐρεῦνης. Αἱ θεωρίαι μας πρέπει νὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ συνεχίσωμεν δεδομένα, τὰ ὁποία πρὶν ἐθεωροῦντο ἀσυσχέτιστα, ἢ νὰ μᾶς κατευθύνουν εἰς τὸ νὰ κάμωμεν ἀναλόγους θεωρητικὰς προρρήσεις.»

Μόνον μὲ τοιοῦτους προκαθορισμοὺς ὑποθέσεων προχωρεῖ ἡ ἐπιστήμη καὶ πλησιάζει τὴν ἀλήθειαν χρησιμοποιοῦσα διηνεκῶς διαδεχομένης τὰς ὑποθέσεις τῆς φαντασίας τῶν ἐρευνῆτων. Καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ NEWTON, ὅστις μὲ τὴν ἰδιόζουσαν μεγαλοφυΐαν του προέτεινε μίαν σειρὰν νόμων ἐρμηνευτικῶν τῆς κινήσεως καὶ τῆς βαρύτητος τῶν πραγμάτων, εἶχε θεωρίας καὶ ὑποθέσεις εἰς τὴν φαντασίαν του τὰς ὁποίας μόλις ἐσχάτως ἀνεθεώρησαν ὁ EINSTEIN καὶ ὁ HEISEMBERG ὅταν ἀντελήφθησαν ὅτι δὲν ἦσαν ἐπαρκεῖς διὰ νὰ ἀνταποκριθῶν εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν τελευταίων παρατηρήσεων.

Ἀλλὰ καὶ τῶν τελευταίων τούτων αἱ θεωρίαι καὶ αἱ ὑποθέσεις εὐρίσκονται ὑπὸ ἀναθεώρησιν καὶ τροποποίησιν. Αἱ μελέται τῶν QUANDUM τῆς ἠλεκτροδυναμικῆς ἀπαίου τῶν τροποποιήσιν τῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν θεωριῶν τῶν δύο μεγάλων ἐπιστημόνων, διότι δὲν ἀπεδείχθησαν ἐπαρκεῖς εἰς τὰς πειραματικὰς παρατηρήσεις. Τὸ «ὑποθέτω» καὶ τὸ «νομίζω» ἐπομένως χρησιμοποιοῦνται εὐρύτατα εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ ἀπόδειξις αἱ διηνεκῶς ἐναλλασσόμεναι θεωρίαι.

Καὶ ὅπως δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀποφύγουν οἱ ἐπιστήμονες τὴν δύναμιν τῆς φαντασίας καὶ τῆς ὑποθέσεως ἔτσι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀφήνουν ἀσυσχέτιστα τὰ δεδομένα τῆς ἐπιστημονικῆς τῶν ἐμπειρίας μὲ τοὺς κλάδους καὶ τὰ δεδομένα τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῆς Θρησκείας, διότι κατ' ἄλλον τρόπον ἀφήνουν τὰ δεδομένα τῶν ἀχρησιμοποίητα καὶ ἔξω τῆς μεγάλης προσπάθειας διὰ τὴν καθοδηγίαν τοῦ ἀνθρώπου εἰς ἀντιλήψεις σκέψεως καὶ ζωῆς ἀνατέρας.

Τινὲς τῶν συναδέλφων του, ἐτόνισεν ὁ Καθηγητὴς, ἀποροῦν πῶς εἶναι δυνατόν ἓνας πού εἶναι τόσον ἀπασχολημένος μὲ ἐπιστημονικὴν ἔρευναν νὰ δύναται νὰ διαθέτῃ καιρὸν εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς συσχετίσεως τῶν ἐνδημάτων του μὲ ἄλλους κλάδους τοῦ ἀνθρώπινου ἐνδιαφέροντος. Ἀλλὰ ἡ ἐπιστήμη, ὅπως τόσον θαυμάσια ἔδειξεν ὁ Καθηγητὴς EDDINGTON εἰς τὸ βιβλίον του «Ἡ φύσις τοῦ φυσικοῦ Κόσμου» δὲν παρουσιάζει παρὰ μίαν μόνον ὕψιν τῆς ἀνθρωπίνης ἐμπειρίας. Καὶ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς δὲν ἱκανοποιεῖται εἰς τὰς μονομερείας. «Ἐγὼ ὁ ἴδιος» ὁμολόγησεν ὁ ὁμιλητὴς, «μένω ἀκανοποίητος χωρὶς μίαν προσεγικτὴν προσπάθειαν πρὸς συσχέτισιν μέσα εἰς τὸν νοῦν μου τῶν διαφόρων ἀπόψεων τῆς ἐμπειρίας πρὸς ἀλλήλας, σχηματίζων τοιοῦτοτρόπως μίαν φιλοσοφίαν τὴν ὁποίαν δύναμαι νὰ χρησιμοποιῶ πρὸς καθοδηγίαν ἐν τῇ ζωῇ μου».

Καὶ εἶναι πράγματι φυσικὸν τὸ συναίσθημα τοῦ ἀνικανοποιήτου τὸ ὁποῖον ἐξέφρασεν ὁ Καθηγητὴς διότι ἡ μονομέρεια δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς συνθέτους ἀνάγκας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Καὶ ἡ ἐπιστήμη, ὡς ὁμολόγησεν, δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐρμηνείαν τῆς ὁλοκληρώσεως τῶν ἀπόψεων τῆς ζωῆς. Ἀλλὰ τε ἡ ἐπιστήμη δὲν δι' ὁποιοῦνται ὅτι ἐρμηνεύει ὅλας τὰς ἀπόψεις τῆς ζωῆς. Δι' αὐτὸ καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ὡς μοναδικὸν βίωμα καὶ ὡς ἀποκλειστικὸν θεμέλιον τοῦ οἰκοδομήματος τῆς συγχρόνου ζωῆς.

Πολλοὶ τῶν ἐπιστημόνων λησμονοῦν τὸ γεγονὸς τοῦτο τῆς μονομερείας καὶ θέτουν τὰ δεδομένα τῶν ὡς θεμέλιον εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τῆς ζωῆς των. Ἀλλ' ἐὰν ἐγνώριζον τὴν οὐσίαν τοῦ θεμελίου των δὲν θὰ περιέπιπτον εἰς τοιοῦτον λάθος. Τὸ σχέδιον τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τῆς ζωῆς των θὰ ἦτο καλλίτερον «ἐὰν ἦτο γνωστὴ εἰς αὐτοὺς τελείως ἡ μορφή τοῦ θεμελίου των».

«Διατελῶ ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν», ἐσυνέχισεν ὁ Καθηγητὴς, «ὅτι ἂν ἡ ἐπιστήμη ἐρμηνευθῇ καταλλήλως εἶνε δυνατόν νὰ δώσῃ ἠθικὰ συμπεράσματα παραπλήσια καὶ παρόμοια πρὸς τὰ διδασκόμενα ὑπὸ τῶν ὑψηλοτέρων μορφῶν τῆς θρησκείας. Ἡ γλώσσα καὶ ὁ τρόπος τῆς σκέψεως δυνατόν νὰ διαφέρουν, ἀλλὰ ἡ σχέσις τῶν συμπερασμάτων καὶ τῶν δύο εἶναι πλησιεστάτη».

Καὶ κατόπιν τούτου θὰ ἦτο πλέον ἀναχρονιστικὴ ἡ σκέψις ὅτι ἡ ἐπιστήμη εὐρίσκεται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὴν θρησκείαν. Τοῦναντίον μάλιστα ὡς καὶ ὁ DEAN INGE ἀναφέρει ἡ ἐπιστήμη ἔχει καταντήσῃ σύμμαχος τῆς θρησκείας. Αἱ σκέψεις τὰς ὁποίας διετύπωσεν ἄλλως τε ὁ ὁμιλητὴς ἀν-

Χρόσιον Κ. Πάππα

Ο ΘΕΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

Σε όλα σχεδόν τὰ σπίτια τῇ φροντίδα γιὰ τὸ ψωμί καὶ τὸ φαγί μας, γιὰ τὰ ρούχα καὶ τὰ ἄλλα ἔξοδά μας τὴν ἔχει ὁ πατέρας. Αὐτὸς θὰ τρέξει γιὰ νὰ φέρῃ κάθε τι πού χρειάζεται τὸ σπίτι. Σ' αὐτὸν θὰ πᾶν ἡ μητέρα νὰ ζητήσῃ χρήματα γιὰ κάθε τι. Σ' αὐτὸν θὰ τρέξουν τὰ παιδιά γιὰ νὰ ζητήσουν νὰ τοὺς πάρῃ κάθε πράγμα χρειαστό.

Εἰς τὸν πατέρα μας ἔχουμε ὅλη τὴν ἐλπίδα γιὰ κάθε μας ἀνάγκη. Εἰς τὸν πατέρα τρέχουμε ὅλοι μας γιὰ κάθε ζήτημα πού κανένας ἄλλος δὲν ἔμπορεῖ νὰ κάμῃ. Καὶ τί εὐλογία τοῦ Θεοῦ! Κάποιον τρόπον εὐρίσκει πάντα ὁ πατέρας γιὰ νὰ εὐχαριστήσῃ ὅλους. Ἐκεῖ πού κανένας ἄλλος δὲν μπορεῖ, μόνον ὁ πατέρας θὰ μπορέσῃ. Εὐλογημένο ἂς εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ ἀγαπημένου τοῦ πατέρα.

Ὅπως στὸ σπίτι τὰ παιδιά ἔχουν τὸν καλὸν πατέρα πού φροντίζει, ἔτσι ὅλοι μας οἱ ἄνθρωποι στὴ γῇ ἔχουμε ἕναν ἄλλον πατέρα στοργικὸν πού γιὰ τὸ κάθε χρειαστό τοῦ μᾶς φροντίζει. Ὁ πατέρας αὐτὸς ὅλου τοῦ κόσμου εἶναι ὁ καλὸς Θεός.

Ὁ Θεός μᾶς δίνει τὰ πειὸ μεγάλα καὶ τὰ πειὸ χρήσιμα ἀγαθὰ στὸν κόσμον. Μᾶς δίνει τὸ χαρῶπὸ τὸ φῶς πού χωρὶς αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον νὰ ζήσουμε στὸν κόσμον. Μᾶς δίνει τὸν δροσερὸν ἀέρα πού οὔτε γιὰ μιὰ μόνον στιγμὴ δὲν ἔμποροῦμε νὰ κάνουμε χωρὶς αὐτόν. Μᾶς δίνει τὸ γάργαρα νερὸ πού μᾶς εἶναι ἀπαραίτητο σὲ κάθε τι. Μᾶς δίνει δὲ τὰ ἀγαθὰ αὐτὰ σὲ τόση μεγάλη ἀφθονία καὶ τὰ ἔχουμε ἐλεύθερα χωρὶς νὰ κοπιᾶσουμε καθόλου.

Γιὰ κάθε μας ἀνάγκη φροντίζει ὁ καλὸς Θεός. Μᾶς ἔδωκε τὰ ῥῶα γιὰ συντροφιά, γιὰ βοήθεια, γιὰ τροφή. Μᾶς ἔδωκε τὰ φυτὰ καὶ τὰ λουλούδια γιὰ στόλισμα, γιὰ χαρὰ, γιὰ τροφή, γιὰ εὐτυχία. Ὅλα ὅσα βρίσκονται ἐπάνω στὴ γῇ, μέσα σ' αὐτῇ, στὴ θάλασσα καὶ στὸν ἀέρα μᾶς χρειάζονται, μᾶς εἶναι ἀπαραίτητα, μᾶς φέρουν τὴν χαρὰ, τὴν εὐτυχία, μᾶς βοηθοῦν εἰς τὴ ζωὴ μας.

Καὶ ὁ πατέρας μας αὐτὸς εἶναι παντοῦ καὶ πάντοτε μαζί μας. Ὁ Θεός μας εἶναι γύρω μας, ἐμπρὸς μας, σὲ ὅλη τὴν κτίσι ὅπου ἔπλασε. Παντοῦ καὶ πάντοτε Τὸν βλέπουμε, γνωρίζουμε τὴ δύναμί Του τὴν μεγάλην, σὲ ὅλα Του τὰ κτί-

σματα καὶ πλάσματα διακρίνουμε τὴν πανσοφία Του. Παντοῦ καὶ πάντοτε νοιῶθουμε τὴν μεγάλη Του ἀγαθότητα, τὴν ἄπειρη καλωσύνη Του. Παντοῦ καὶ πάντοτε εἶναι μαζί μας, κοντά μας, ἔτοιμος νὰ μᾶς βοηθήσῃ, νὰ μᾶς γλυτώσῃ ἀπὸ κίνδυνον, νὰ μᾶς δυναμώσῃ, νὰ μᾶς κάνῃ κάποιον καλό!

Ὅπως ζητοῦμε ἀπὸ τὸν πατέρα μας στὸ σπίτι νὰ φροντίσῃ γιὰ κάτι, ἔτσι μποροῦμε νὰ ζητήσουμε καὶ ἀπὸ τὸν Οὐράνιον Πατέρα, τὸν καλὸν Θεόν, νὰ φροντίσῃ γιὰ κάτι χρήσιμον καὶ ἀπαραίτητον σὲ μᾶς. Ὅπως ζητοῦμε ἀπὸ τὸν πατέρα μας, μποροῦμε καὶ ἀπὸ τὸν καλὸν Θεόν μας νὰ ζητήσουμε, μὲ τὸ ἴδιο θάρρος, μὲ τὴν ἴδια πίστι. Κι' ὅπως τις περισσότερες φορὲς ὁ ἐπίγειος πατέρας μας φροντίζει γιὰ μᾶς, πολὺ περισσότερον ὁ καλὸς Θεός θὰ μᾶς χαρίσῃ κάθε τι πού τοῦ ζητήσουμε ἀρκεῖ νὰ εἶναι χρειαστό, λογικὸ καὶ δυνατόν ἐκεῖνον πού ζητοῦμε.

Ὅπως παρακαλοῦμε τὸν καλὸν πατέρα μας στὸ σπίτι, ἔτσι πρέπει καὶ τὸν Οὐράνιον Πατέρα νὰ παρακαλοῦμε μὲ τὴν προσευχή μας. Τί σπουδαῖον πράγμα, παιδιά, νὰ ὁμιλοῦμε μὲ τὸν Πατέρα τὸν Θεόν καὶ νὰ Τοῦ ζητοῦμε νὰ φροντίσῃ γιὰ κάθε τι πού θέλουμε! Μόνον ὁ ἄνθρωπος ἀξιώθηκε νὰ ἔχῃ τὸ προνόμιον αὐτὸ νὰ ὁμιλῇ μὲ τὸν Θεόν καὶ νὰ Τὸν ὀνομάζῃ καὶ πατέρα του. Κάθε παιδί, μικρὸ καὶ μεγάλο μπορεῖ νὰ κάμῃ τακτικὰ τὴν προσευχήν του στὸν Θεόν:

«Δοξάζω τὸ ὄνομά Σου, Θεέ μου, Σὲ εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ πού μοῦ ἔδωσες καὶ δίνεις. Σὲ παρακαλῶ νὰ χαρίξῃς τὰ ἀγαθὰ Σου πάντοτε σὲ μέ καὶ εἰς ὅλον Σου τὸν κόσμον.»

Σὲ ὅσους τὸν παρακαλοῦν δίνει τὰ ἀγαθὰ Του ὁ Θεός ὡσὰν πατέρας. Εἰς τὰ παλὰ τὰ χρόνια ὁ κόσμος δὲν ἤξευρε πῶς ὁ Θεός μας ἦταν πατέρας μας. Μᾶς τὸ ἐδίδαξεν αὐτό, μασὺν μὲ ἄλλα, ὁ Χριστός. Πρῶτα ὁ Χριστός μᾶς ἐδίδαξεν ὅτι ἔχουμε πατέρα τὸν Θεόν. Ἀφοῦ ἔχουμε πατέρα τὸν Θεόν, εἴμεθα ὅλοι ἀδελφοὶ καὶ σὺν ἀδελφία πρέπει νὰ εἴμεθα πάντοτε ἀγαπημένοι καὶ καλοὶ ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον.

Βλέπετε, παιδιά, πόσον σπουδαῖον εἶναι νὰ ἔχουμε πατέρα τὸν Θεόν; Πρῶτα μᾶς κάνει ὅλους παιδιά τοῦ Θεοῦ καὶ δεύτερον μᾶς κάνει ἀδελφία μεταξύ μας. Ἀρκεῖ νὰ τὸ καταλάβουμε καλὰ αὐτό. Ὅταν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι στὴ γῇ καταλάβουν ὅτι ὅλοι ἔχουμε πατέρα τὸν καλὸν Θεόν καὶ ὅτι εἴμεθα ἀδελφία μεταξύ μας, τότε θὰ εἴμεθα ὅλοι μιὰ μεγάλη, πολὺ μεγάλη ἀγαπημένη οἰκογένεια. Ὅλοι παιδιά τοῦ Θεοῦ καὶ ὅλοι ἀδελφία μεταξύ μας! Τί καλὰ.

Κάθε παιδί πρέπει νὰ καταλάβῃ βαθειὰ μέσ' στὴν ψυχὴ του τὴν ἀλήθεια αὐτή. Νὰ ριζώσῃ μέσα του ἡ πίστι ὅτι ὁ Θεός εἶναι πατέρας του οὐράνιος, πού πάντοτε φροντίζει γιὰ τὴν ὑγεία του καὶ γιὰ ὅλα τὰ ὀνικά καὶ τὰ πνευματικὰ ἀγαθὰ πού τοῦ χρειάζονται, δηλαδὴ γιὰ κάθε τι πού χρειάζεται τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχὴ του.

Τότε κάθε παιδί θὰ κάμῃ μὲ χαρὰ καὶ μὲ ἀγάπην τὴν προσευχήν του στὸν καλὸν Θεό, νὰ Τὸν παρακαλῇ γιὰ νὰ τοῦ δίδῃ κάθε ἀγαθόν, νὰ Τὸν εὐχαριστῇ γιὰ ὅλα καὶ νὰ Τὸν δοξολογῇ γιὰ τὴν μεγάλην δόξα, τὴν δύναμιν καὶ τὴν σοφίαν Του. Ὅταν ὅλα τὰ παιδιά γνωρίσουν Πατέρα τὸν Θεόν, τότε αἰσθανθοῦν πῶς εἶναι ἀδελφία. Τότε ὅλος ὁ κόσμος θ' ἀγαπηθῇ καὶ ἡ εἰρήνῃ τοῦ καλοῦ Θεοῦ θὰ βασιλεύῃ εἰς τὴν γῆν μας!

Πατέρα μας, πού ζῇς στὸν οὐρανὸν στὴ γῇ, στὸν κόσμον πέρα-πέρα, παντοῦ καὶ πάντα ἐμπρὸς μου σὲ θεωρῶ καὶ Σὲ καλῶ Θεόν μου καὶ Πατέρα.

ταποκρίνονται πλήρως πρὸς τὴν συμμαχίαν αὐτήν. Διότι ἡ μοναδικότης καὶ ἡ ἀποκλειστικότης τῆς ἐπιστήμης ἔχαρακτηρίσθη ὡς ἀβάσιμον θεμέλιον διὰ τὴν οἰκοδομὴν εὐτυχισμένης ζωῆς. Καὶ ἡ συμμαχία αὐτὴ θὰ γίνετα στενότερα ὅσον περισσότερον ἡ ἐπιστήμη προάγει τὰς γνώσεις μας. Διότι διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν γνώσεων μας ἐπὶ τῆς συνστάσεως καὶ τῶν νόμων τῆς φύσεως προχωροῦμεν περισσότερον εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ Θεοῦ τῆς φύσεως καὶ εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ προσορισμοῦ καὶ τοῦ ρόλου πού ἔχουμεν νὰ διαδραματίσωμεν εἰς τὴν μεγάλην καὶ δραματικὴν ἐποποιίαν τῆς Δημιουργίας Αὐτοῦ.

(Συνεχίζεται)

ΠΕΡΙ ΑΠΟΦΥΓΗΣ ΑΠΟ ΚΡΕΟΦΑΓΙΑΣ

‘Από αίωνων ὄχι μόνον οἱ Ἀρχαῖοι Φιλόσοφοι ἀλλὰ καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας κατενόησαν ὅτι ἡ φυτοφαγία δὲν εἶναι μόνον διὰ τὸ σῶμα καὶ τὸν ὀργανισμόν τοῦ ἀνθρώπου ὠφέλιμος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν νοῦν καὶ τὸ πνεῦμα. Ἀσφαλῶς τὰ κατωτέρω θὰ δείξουν ὅτι οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἀναφέρομεν.

‘Ο Πυθαγόρας ἐδίδαξεν ὅτι τὸ κρέας εἶνε τροφή ἀντικειμένη πρὸς τὴν φύσιν ὅταν μάλιστα γίνεται μεγάλῃ αὐτῆς κατάρχεισις, ὅπως ὠρισμένως γίνεται σήμερον. Οἱ Σπαρτιαῖται ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον φυτοφάγοι. ‘Ο Σωκράτης ἐπίσης συνίστα τὴν φυτοφαγίαν. Παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις ἀπαντῶμεν τὰς ἰδίας θεωρίας. ‘Υπῆρχε δὲ παρ’ αὐτοῖς καὶ τάξις ἀνθρώπων ἡ ὁποία ἀπηγόρευε τὴν κρεοφαγίαν.

‘Ο Μωϋσῆς κατὰ τὴν μακροετὴ περιπλάνησιν τῶν Ἰουδαίων εἰς τὴν ἔρημον ὅπου κατὰ τὸ πλείστον μόνον φυτὰ ἔτρωγον, κατέστησεν αὐτοὺς ἀπροσβλήτους ἀπὸ πολλὰς ἀσθενείας διὰ τῆς διαίτης αὐτῆς, τῆς ἀποχῆς δηλαδὴ ἀπὸ πολλὰ κρέατα.

Φίλος ἰατρός μοι ἔλεγεν ὅτι ἐκ τῶν ὀδόντων καὶ ἐκ τῶν πεπτικῶν ὀργάνων ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶνε διὰ κρεατίνην τροφήν, ἀλλὰ μόνον δι’ ὀπωρικά καὶ χόρτα, τροφήν δηλαδὴ τὴν ὁποίαν ἔταξεν αὐτῇ τῇ ἡ Μητὴρ Φύσις.

‘Η κρεατίνη τροφή εἶνε δύσπεπτος ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, κατὰ παρατηρήσεις δὲ εἰδικῶν, μολύνει καὶ τὸ αἷμα καὶ κατὰ συνέπειαν ὅλον τὸν ὀργανισμόν μὲ τὰς πολλὰς αὐτοῦ τοξίνας. Δι’ αὐτὸ καὶ οἱ περισσότεροι ἐδῶ ὑποφέρουν σήμερον ἀπὸ δυσκοιλιότητα καὶ ἀπὸ στομαχικὰς ἀσθενείας.

‘Η Ἐκκλησία μας ρητῶς ἐπιβάλλει ὅπως τὰς δύο ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος μὴ τρώωμεν κρέας. Τὴν ἰδίαν ἀπαγόρευσιν κάμνει προκειμένου καὶ περὶ τῶν γνωστῶν Τεσσάρων Νησιῶν μας, Δεκαπενταυγούστου, Χριστουγέννων, Πάσχα καὶ Ἀγίων Ἀποστόλων, διὰ λόγους θρησκευτικούς.

‘Η ἐκτέλεσις τῆς ἀπαγορεύσεως αὐτῆς παρουσιάζεται εἰς ὅλους μας δυσκολωτάτη. Ὁ πόσος ὅμως θὰ ὀφελούμεθα, ἐὰν ἀπεφεύγομεν τὴν κρεοφαγίαν κατὰ τὰς ὠρισμένας αὐτὰς ἡμέρας! ‘Η κρεοφαγία ἐν τούτοις ἐρριζώθη πλέον εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς σημερινῆς ἐποχῆς ἀτυχῶς.

Πολλοὶ κάμνοντες συνεχῇ κατάρχεισιν τῆς κρεοφαγίας παρουσιάζουν ὡς δικαιολογίαν ὅτι τὸ κρέας δίδει δυνάμεις εἰς τοὺς κοπιᾶζοντας πνευματικῶς ἢ σωματικῶς. Ἀλλὰ τὸ ἀναληθὲς τῆς θεωρίας ταύτης, νομίζω εὐκολώτατα ἀποδεικνύεται. Ἰδοὺ πῶς:—Οἱ χοιρικοί, οἱ ὁποῖοι συνήθως ἀπέχουν ἀπὸ τὸ κρέας, ἐργάζονται ἀσφαλῶς πολὺ περισσότερον τῶν ἄλλων, τῶν ἀνθρώπων τῶν πόλεων δηλαδὴ καὶ τῶν κρεοφάγων, καὶ ὅμως εἶναι ὑγιέστατοι, ροδαλοὶ καὶ πλήρεις ζωῆς, ὅπως βλέπομεν.

Τὸ ἴδιον παρατηρεῖται καὶ εἰς τὰς τάξεις τῶν ζώων. Ἐὰν ζευξώμεν ἓνα σκύλον εἰς μίαν ἄμαξαν ὅπως συνεθίζον νὰ κάμουν τοῦτο εἰς τὰ Βόρεια κλίματα καὶ ὅπως ἐπανειλημμένως εἶδεν ὁ γράφων εἰς Ἑλβετίαν, ἐ ν τ ὅ ς ὁ λ ἱ γ ο υ θὰ παρατηρήσωμεν ὅτι θὰ δείξῃ σημεῖα κοπώσεως ὁ σκύλος ἐκεῖνος. Ἀλλὰ προσέξτε τώρα τὸν ἵππον, τὴν κάμηλον, τὸν ἐλέφαντα καὶ τόσα ἄλλα φυτοφάγα ζῶα! Ἀντέχουν περισσότερον.

Νομίζω ὅτι ἐὰν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ συνειθίσωμεν — διό-

ΜΙΚΡΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

—Ἐξακολουθοῦν καταφθάνουσαι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐφορείας αἰτήσεις ὑποψηφίων μαθητῶν διὰ τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον τοῦ Πόμφρετ, Κορν.

—Εἰς τὸ ἐν Μιλιγούκη, Γουῖς. Συνέδριον τῆς Ὁργανώσεως Γκάπα παρενρέθη καὶ ὤμιλησεν ἐνθουσιωδέστατα ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Ἀγίου Φραγκίσκου κ. κ. Κάλλιτος.

—Συνήλθε τελευταίως καὶ ἐξήτασε διάφορα ζητήματα τῆς δικαιοδοσίας του, τὸ Πνευματικὸν Δικαστήριον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὡς καὶ ζητήματά τινα παρ’ ἐνορίαν Ἱεροπραξιῶν.

—Δι’ ὑποθέσεις ὑπηρεσιακὰς ἦλθεν εἰς Νέαν Ὑόρκην παραμείνας ὀλίγας ἡμέρας ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Βοστώνης κ. κ. Ἀθηναγόρας.

—Διὰ τοῦ Ὑπερωκεανείου «Νέα Ἑλλάς» ἔφθασεν εἰς Νέαν Ὑόρκην τὴν 15ην Ἰουλίον πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου κ. κ. Κύριλλος Ἀφεντουλίδης καταλύσας εἰς τὸ ἐνταῦθα ξενοδοχεῖον Σαῖν Μορίτζ.

—Εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου Πόμφρετ Κορν., ἀνετέθη ἡ φροντίς ὅπως ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ διαστήματος τῶν θερινῶν διακοπῶν ἐγγράφωσι συνδρομητὰς εἰς τὸν «Ὁρθόδοξον Παρατηρητὴν».

—Ἀπεβίωσε καὶ ἐκρδύθη μεθ’ ὅλων τῶν τιμῶν ἐν Νιού Κέναιγκτον, Πενσυλβανίας ὁ αὐτόσε ἐπὶ πολὺ διάστημα ἐφημερεύσας Αἰδ. Δημήτριος Ἀντωνόπουλος.

—Διὰ τοῦ Ὑπερωκεανείου «Νέα Ἑλλάς» ἀνεχώρησε δι’ Ἀθήνας συνοδεύων τοὺς ἐκδρομεῖς τῆς Γκάπα διὰ τοὺς μὴνας Ἰουλίον καὶ Αὐγουστον ὁ ἐρίτιμος κ. Ἡρακλῆς Παπαμανώλης διευθυντὴς τῆς Οἰκογενειακῆς ἐφημερίδος «Ἐστία», Μέγας Ἀγορητὴς τῆς Γκάπα καὶ Επιθεωρητὴς τῶν Σχολειῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

—Κατὰ τὴν ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ἐκθέσει Νέας Ὑόρκης θαυμασιῶς διοργανωθεῖσαν «Ε λ λ η ν ι κ ἡ ν Ἡ μ ε ρ α ν» παρενρέθη ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Βοστώνης κ. κ. Ἀθηναγόρας, ἀντιπροσωπεύσας τὴν ἐν Ἀμερικῇ Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

—Ἀνεχώρησαν δι’ Ἑλλάδα ἐπ’ ἀδείᾳ οἱ Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς Ἰωάννης Ἀνδρεάδης, Ἀρχιμανδρίτης, καὶ Σπυρίδων Σπυρόπουλος, Οἰκονόμος.

τι ὠρισμένως πρόκειται περὶ συνηθείας — νὰ τρεφώμεθα μὲ ὅ,τι παράγει ἡ γῆ, δηλ. μὲ γάλα, μὲ χόρτα, μὲ ὀπωρικά, μὲ τυρόν, θὰ ἐβελτιούμεθα καὶ σωματικῶς ἀλλὰ καὶ πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς ἀκόμη.

Ἐὰν κοιτάξωμεν γύρω, ἐὰν ἐμβαθύνωμεν εἰς τὴν μελέτην τῆς ζωῆς τῶν προγόνων μας, τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων, καὶ τῶν πρώτων-πρώτων χριστιανῶν θὰ πεισθώμεν ἀναμφιβόλως ὅτι ὠφελήθησαν πολλὰχὼς ἀπὸ τὴν ἀποχὴν ἀπὸ κρεάτων πολλῶν. Καὶ σήμερον ἀκόμη ὑπάρχουν ἀγρόται καὶ χωρικοὶ ἐν Ἑλλάδι οἱ ὁποῖοι εἶνε ζήτημα ἐὰν καθ’ ὅλον τὸ ἔτος τρώωσι τρεῖς ἢ τέσσαρας φορὰς κρέας. Καὶ ὅμως εἶναι μακροβιώτεροι ἡμῶν πού ἔχομεν ἀφρονίαν τροφῶν!

Γ. Π.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

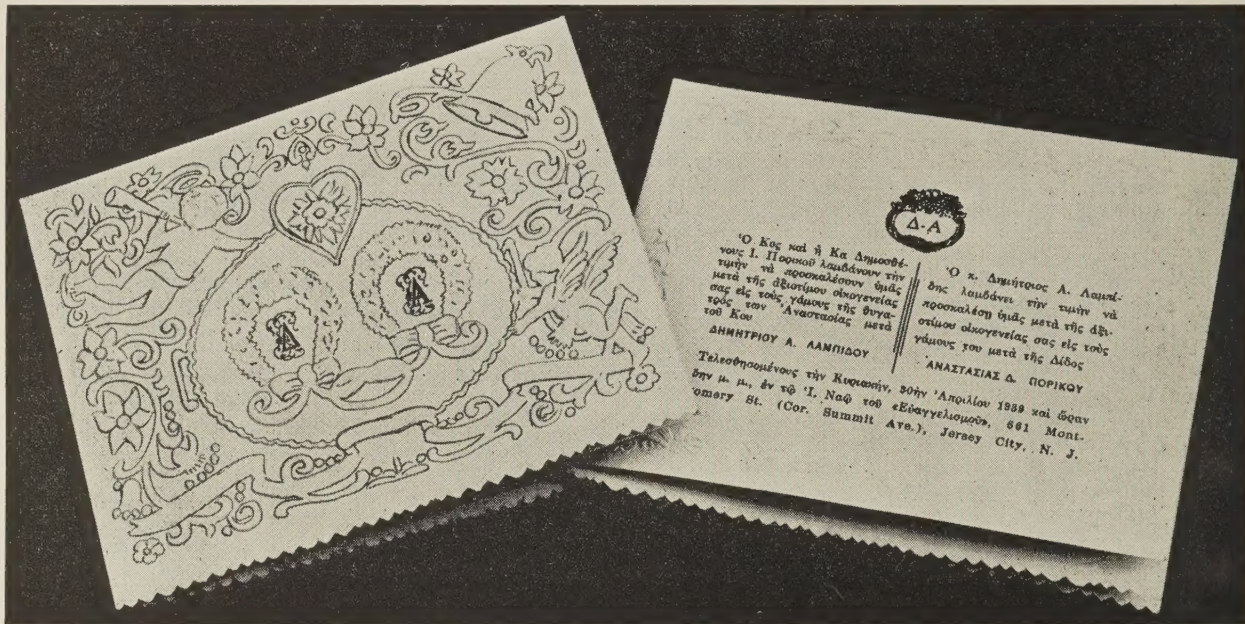
Όνοματεπώνυμον Νυμφευθέντων

Κοινότης

Τελέσας τὸν Γάμον Ἱερεὺς

Φεβρ. 19	Σταύρος Α. Καρακωστής	Ἰωάννα Κ. Γρίβα	Knoxville, Tenn.	Αἰδ. Δ. Κασσῆς
» 19	Γεώργιος Ν. Καζάνας	Στέλλα Κ. Γρίβα	Knoxville, Tenn.	Αἰδ. Δ. Κασσῆς
» 21	Φίλιππος Β. Βασιλείου	Θεοδώρα Κ. Σιρδινέ	Havana, Cuba	Αἰδ. Α. Βρεττός
Μαΐου 28	Γεώργ. Π. Καραχάλιος	Χριστ. Δ. Γεωργακοπούλου	Chicago, Ill.	Ἀρχ. Γ. Ματθόπουλος
Ἰουν. 4	Ἀλέξανδρος Γ. Ζιόμπολας	Ἄννα Χ. Χριστοφῆ	Roanoke, Va.	Αἰδ. Δημήτριος Κασσῆς
» 4	Ἀναστ. Κ. Σπυρόπουλος	Κωνστ. Δ. Κοτσιοπούλου	Chicago, Ill.	Ἀρχ. Γ. Ματθόπουλος
» 11	Σταμάτιος Θ. Ἀντωνέλος	Μαρία Α. Κόντου	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Ι. Στρογγυλός
» 12	Μιχαήλ Μ. Ζαμαλῆς	Ζαφειρῶ Ι. Δασκούλια	Vandergrift, Pa.	Αἰδ. Δημήτριος Σίλβεστρος
» 12	Νικόλαος Δ. Ρηγάκος	Ἰωάννα Μ. Τράκα	Greenwood, S. C.	Αἰδ. Α. Κωνσταντινίδης
» 13	Ἀγαθάκης Κ. Κωνσταντίνου	Παν. Γ. Καραβόκη	New York, N. Y.	Ἀρχ. Ε. Τσουρουνάκης
» 13	Νικόλαος Γ. Κοκκινάκης	Ἰουλία Α. Σούγελα	New York City	Ἀρχ. Εἰρ. Τσουρουνάκης
» 15	Ἡλίας Δ. Μαραγκόπουλος	Μαρία Χ. Βλάχου	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημ. Βιτσέντζος
» 15	Σωτήριος Α. Καπετανάκης	Ξανθίπη Γ. Βολάνη	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
» 17	Δημήτριος Α. Τζοράνης	Ζαφειρῶ Σ. Σεραφεῖμ	New York City	Ἀρχ. Εἰρ. Τσουρουνάκης
» 18	Δημήτ. Θ. Πρωτόπεντης	Εὐανθία Σ. Μανιατάκου	Perth Amboy, N. J.	Ἀρχιμ. Π. Φινφίνης
» 18	Χρήστος Ι. Μιχαλόπουλος	Μαρία Ν. Λεβιδιώτη	Bronx, N. Y.	Αἰδ. Σ. Ἀγγελίδης
» 18	Κωνσταντίνος Γ. Σαρρῆς	Μαρία Α. Παύλι	Cleveland, Ohio	Ἀρχιμ. Χρυσόγ. Λαυριώτης
» 18	Ζαχαρίας Δ. Χατζηζαχαρίου	Παν. Κ. Παυλοπούλου	Baltimore, Md.	Ἀρχιμ. Ἰ. Παπαχρήστου
» 18	Εὐάγγελος Σ. Χριστοφόρου	Βικτωρία Ζάννου	New York, N. Y.	Αἰδ. Γ. Λιοδωρίδης
» 18	Δημήτριος Β. Ἀτσαλινός	Αἰκατ. Π. Πανούλια	Ottawa, Ont., Can.	Αἰδ. Β. Δεμερούτης
» 18	Μιχαήλ Α. Κοκκίνου	Θεοδώρα Α. Φανού	Nashua, N. H.	Αἰδ. Χρήστος Παπαχρήστου
» 18	Γεώργιος Χ. Μαγούλης	Βενέτα Δ. Βώσου	Detroit, Mich.	Ἀρχιμ. Ἰωακ. Δουλιγεράκης
» 18	Ἀχιλλεύς Π. Γεωργίου	Ἑλένη Κ. Τραγάρα	New York, N. Y.	Ἀρχ. Ν. Ἰωασαφάιος
» 18	Νικόλαος Α. Καρβαίνης	Παναγ. Ν. Σταθοπούλου	Washington, D. C.	Αἰδ. Θωμᾶς Δανιήλ
» 18	Ἐμμανουήλ Π. Γιάνναρος	Μαρ. Ι. Παπαμχαῖλ	Newport, R. I.	Αἰδ. Δ. Γκόλαρος
» 18	Νικόλαος Α. Βαφάκος	Θεοφανία Κ. Παπαθανασίου	Detroit, Mich.	Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Δουλιγεράκης
» 18	Ἀλέξανδρος Α. Ντάνος	Στυλιανή Ε. Λούμπα	Chicago, Ill.	Αἰδ. Μ. Πετράκης
» 18	Κωνστ. Η. Πατριανάκος	Margaret M. Ward	Chicago, Ill.	Αἰδ. Μάρκος Πετράκης
» 15	Φιλοποίμην Ε. Γκανάτης	Αἰκ. Π. Σωτηροπούλου	Minneapolis, Minn.	Αἰδ. Ἰ. Βουρνάκης
» 17	George I. Gower	Βασιλική Σ. Μάκου	Jersey City, N. J.	Αἰδ. Ἀγγελος Τσιγκούνης
» 18	Παναγ. Α. Ἀγγελιδάκης	Καλλιόπη Σ. Κομμουτσέα	New York, N. Y.	Ἀρχ. Κ. Βαφειδάκης
» 18	Γεώργιος Α. Μιχόπουλος	Μαρία Ε. Δεσποινάκη	Providence, R. I.	Αἰδ. Π. Μιχαηλίδης
» 18	Λάμπρος Α. Στρατηγάκης	Χαρίκλεια Γ. Τσότσου	Chicago, Ill.	Αἰδ. Νικήτας Κεσές
» 18	Γεώργιος Σ. Κόλλιας	Μαρία Ι. Σαράφη	Chicago, Ill.	Αἰδ. Νικήτας Κεσές
» 18	Γεώργ. Π. Θωμᾶς	Ἀναστασία Ι. Κοινοπιώτη	Chicago, Ill.	Αἰδ. Μάρκος Πετράκης
» 18	Γεώργιος Α. Σαμώτης	Δέσποινα Α. Πιαντέ	Somerville, Mass.	Αἰδ. Ἰωάν. Ἱεροθέου
» 18	Donald W. Sibeck	Πατρόνη Μ. Κομνηνοῦ	Passaic, N. J.	Αἰδ. Θ. Ἀναγνωσταδῆς
» 18	Σπυρίδων Α. Παπαλεωνίδας	Γαρ. Β. Γιαννοπούλου	Omaha, Nebr.	Αἰδ. Ε. Παπαναγιώτου
» 18	Παῦλος Ι. Ζάγγας	Elfrieda F. Delhmann	New York, N. Y.	Ἀρχ. Μ. Κουρκουλῆς
» 18	Δημήτρ. Ν. Δημακάκος	Καλλ. Ν. Λιακοπούλου	New York City	Ἀρχ. Εἰρ. Τσουρουνάκης
» 18	Παναγ. Μ. Καλλιπότης	Βασιλική Α. Φράγκου	Martins Ferry, Ohio	Αἰδ. Ε. Κοντονικολάου
» 18	Γεώργιος Η. Μάνιος	Σταματία Α. Θεοδοράκου	Greenville, S. C.	Αἰδ. Μιχαήλ Μερχούνης
» 18	John M. Podry	Ἐλισάβετ Δ. Μαρέντη	Kansas City, Mo.	Αἰδ. Ἰωάν. Βασιλειάδης
» 18	Ἡλίας Α. Ἀσκηνός	Κλεοπάτρα Α. Πασχάλη	San Francisco, Cal.	Αἰδ. Γ. Σαρδούνης
» 18	Ἡρακλῆς Ε. Καρούνης	Μαρία Β. Χρυσομάλλη	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Βασίλειος Μιχαλόπουλος
» 18	Πέτρος Β. Γούσιος	Ἑλένη Δ. Οικονόμου	Buffalo, N. Y.	Ἀρχιμ. Διονύς. Παπαδάτος
» 18	Χαράλ. Ε. Παπαδόπουλος	Διονυσία Α. Κομνηνοῦ	Astoria, L. I., N. Y.	Ἀρχιμ. Γερμανός Πολυζωίδης
» 18	Γεράσ. Α. Γρίβας	Καλλ. Δ. Χαράλαμποπούλου	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
» 18	Γεώργ. Ι. Μιχαλόπουλος	Δήμητρα Γ. Λυμπεροπούλου	Chicago, Ill.	Ἀρχ. Γ. Ματθόπουλος
» 18	Δημήτριος Ε. Μητράκος	Ἑλένη Δ. Κατελέα	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
» 18	Ἀντώνιος Κ. Ἰωαννίδης	Μαρία Ν. Γαβριήλ	New York, N. Y.	Αἰδ. Β. Παπανίκας
» 19	Κωνστ. Σ. Μανολάκης	Ἀγγ. Π. Καλογεροπούλου	Detroit, Mich.	Ἀρχ. Γ. Παπαναγιώτου
» 20	Ἀλέξανδρος Η. Βέρροιος	Leona Bertha Weier	Tulsa, Oklahoma	Αἰδ. Κ. Πουλακίδας
» 20	Σάββας Ι. Ραπέτης	Μαρία Ε. Νικολάου	Bridgeport, Conn.	Αἰδ. Παναγιώτης Ραπέτης
» 21	Ράλλης Ε. Βαμβάκος	Ἑλένη Ν. Μοῖρα	Raleigh, N. C.	Αἰδ. Δ. Μεσίρης
» 21	Ἀλέξανδρος Ε. Χαριᾶς	Εὐτυχία Κ. Φώτη	Clarksburg, W. Va.	Ἀρχ. Ι. Ἀνδρεάδης
» 22	Γεώργιος Ι. Κλεμιτσιάνης	Helen E. Gnenker	Detroit, Mich.	Ἀρχιμ. Γερμ. Παπαναγιώτου
» 22	Robert Olson	Εὐαγγελία Δ. Δημητρίου	Springfield, Mass.	Αἰδ. Π. Παπαθεοφάντου
» 22	Νικόλαος Α. Γάϊτος	Μαρία Γ. Σιμπράκου	Chicago, Ill.	Ἀρχιμ. Γ. Ματθόπουλος
» 22	Παναγ. Β. Σακκόπουλος	Γεωργία Δ. Πουλάκου	Youngstown, Ohio	Αἰδ. Ν. Σακελλαρίδης
» 22	Ἰωάν. Κ. Σπηλιωτόπουλος	Στυλιανή Χ. Σταθιά	Youngstown, Ohio	Αἰδ. Δ. Μητάκος
» 22	Χρήστος Ν. Πουλιόπουλος	Αἰκατερίνη Ι. Καλαμαρά	East St. Louis, Ill.	Αἰδ. Η. Τσαούσης
» 22	Ἀντώνιος Σ. Ράπτης	Γεωργία Π. Πατισιώστα	Detroit, Mich.	Ἀρχιμ. Κώνστας Γιοβανόπουλος
» 22	Βασίλειος Σ. Κώστας	Ἀλεξάνδρα Χ. Ἀριδά	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
» 24	Γεώργιος Ε. Μανουσάκης	Ruth S. Smallwood	Chicago, Ill.	Αἰδ. Μάρκος Πετράκης
» 24	Γεώργ. Π. Παπάζογλου	Μαρία Ι. Μπασκούτα	Detroit, Mich.	Ἀρχιμ. Ἰωακ. Δουλιγεράκης
» 24	Ἀσημάκης Κ. Σαντῆς	Ἑλένη Δ. Παπαντωνίου	Chicago, Ill.	Ἀρχιμ. Δανιήλ Γκολένης
» 25	Κωνστ. Ν. Μαλλιαρουδάκης	Ἄννα Π. Παντελούκα	Clarksburg, W. Va.	Ἀρχ. Ι. Ἀνδρεάδης

ΤΑ ΝΕΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ DORA DORROS

Είναι τὰ μόνα κατάλληλα διὰ Ἑλληνικοὺς Γάμους. Καλλιτεχνικώτατα καὶ κομψά, εἰς σχῆμα Booklet, εἶνε ἀριστοκρατικὰ καὶ πλούσια εἰς ἐμφάνισιν.

Τὸ πρωτότυπον σχέδιόν των, παριστάνουν τοὺς Ἀγγέλους φέροντας τὸν Δίσκον μὲ τὰ Νυμφικὰ Στέφανα, εἶνε embossed, ἐπὶ ἀρίστης ποιότητος χάρτου καὶ μὲ διπλοὺς φακέλλους.

Τὰ νέα up to date Προσκλητήρια Γάμων, Μάρκας "Dorra Dorros" ἐκτυπώνονται μετὰ μεγάλης προσοχῆς εἰς τὸ εἰδικὸν ἐπὶ τούτῳ Τμήμα τῶν Καταστημάτων μας ἀθημερόν.

ΤΙΜΑΙ :

Τὰ 50 τυπωμένα καὶ μὲ διπλᾶ φάκελλα	\$ 6.00
» 100 » » » » »	9.00
» 150 » » » » »	12.00
» 200 » » » » »	15.00

ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΔΕΟΝ ΝΑ ΣΥΝΟΔΕΥΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΑΝΤΙΤΙΜΟΝ

D. C. DIVRY, INC. 240 W. 23rd STREET
NEW YORK

ΜΑΡΤΥΡΙΑΤΙΚΑ

ΣΚΕΤΑ

Μὲ μεταξωτοὺς φιδόγκους, ἀπὸ ἀρίστης ποιότητος κορδέλλα, καὶ μὲ παραμανιτσες, ἕτοιμα πρὸς διανομήν.

ΔΙΑ ΤΙΜΑΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ
ΓΡΑΨΑΤΕ

DORA DORROS 240 W. 23RD ST. N.Y.